

21011

de
maie
mizalese

آسی و بنی
دو آسی و پانی
دن رانی
او دل د رانی
نگو و دیر زه
قوم و دم تابک
بر پار دو پاسب

Leper et

la mare

pour qu'on

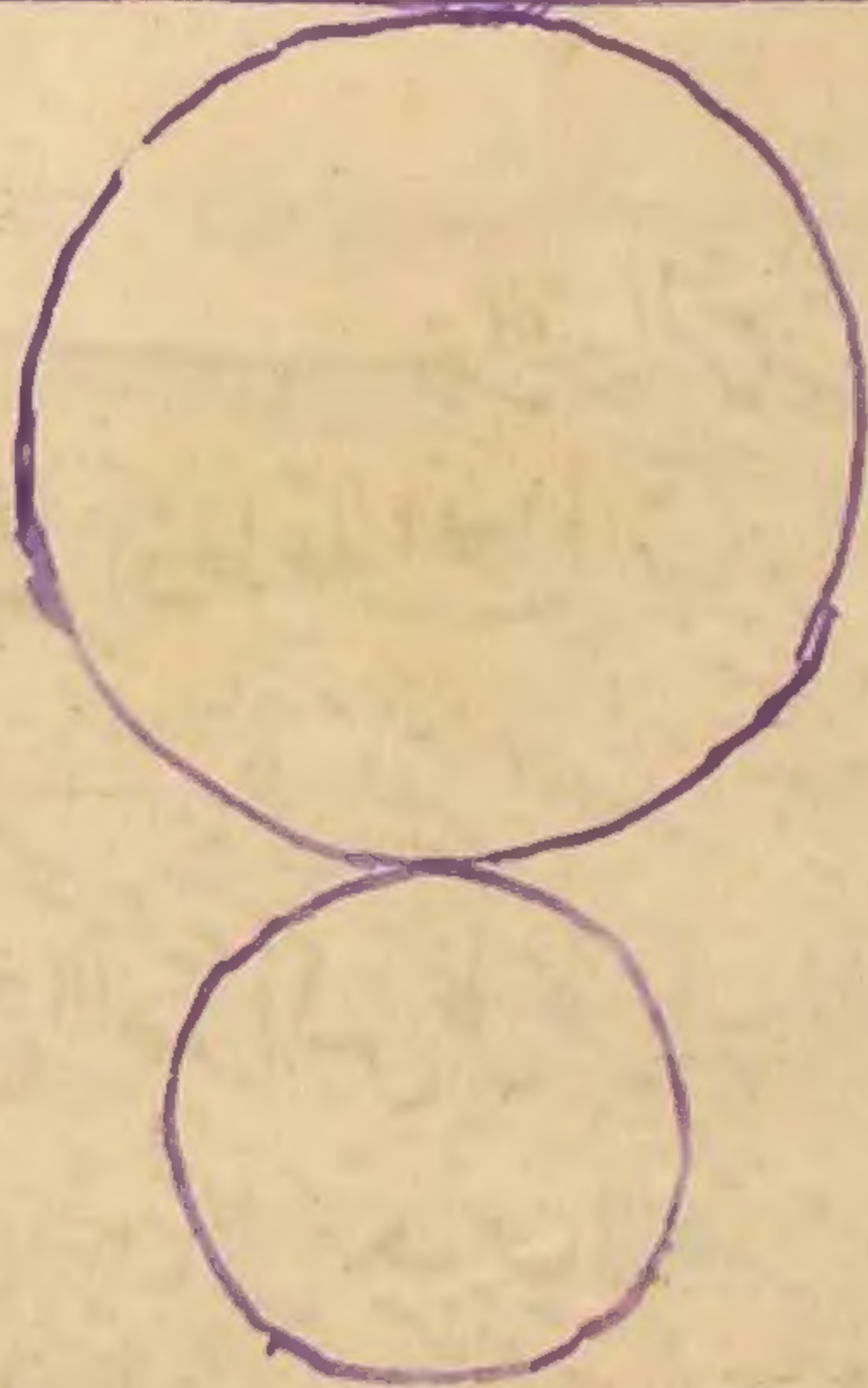
parce que j'ai beaucoup

—
—

إِلَهِي وَخَلَاةِي وَحَرِي زِي وَأَمِي

هَذَا كِتَابِي وَفِيهِ
مَا أَسْرِيَاءِي

٢١٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورِ
اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اللَّهُمَّ اشْبِعْ كُلَّ
جَائِعٍ اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ اللَّهُمَّ
اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اللَّهُمَّ فَرِّجْ
عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ
إِلَى وَطَنِهِ اللَّهُمَّ فَتِّ كُلَّ اسِيرٍ اللَّهُمَّ
اصْلَحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ

اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرَنَا
بِعْنَاكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ
حَالِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاعْنِنَا
مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

شرح دعای چهارده اسم

در خبر است از بزرگان دین که هر کس این چهارده اسم را بدین
دستور که نوشته شده است بعمل آورد هر حاجتی که داشته باشد روا
کرد **اسم اول** اگر بر شخته خاک هفت مرتبه بخواند و بر روی

دشمن بریزد بر او دی دشمن هلاک گردد **اسم دوم**

اگر هفت مرتبه بر آب بخواند بهر کس بدید از عشق بیقرار گردد

اسم سوم اگر بر پیکان تیر بنویسد و پیکان را بنویسد و از آن آب

روی خود را بنویسد بهر کس او را به بیند هلاک او شود **اسم چهارم**

اگر بر کاغذ بنویسد و در زیر بالین خود نهد باعث قادی و بر سرش نه

اسرار را در خواب یاد بگویند آقا با وضو باشد **اسم پنجم**

اگر بر سفال آب ندیده بنویسد در زیر آتش دفن کند گنجینه باز آید
اسم ششم اگر بنویسد بر ورق پوست آهو با خود دارد در هر باد و کار کند
و کار نکند شود **اسم هفتم** اگر بشک زعفران بنویسد و در میان قران
بگذارد و قران را در زیر سر بگذارد و زرد را با مال در خواب به بیند
اسم هشتم اگر بر حریر سفید بنویسد و در میان قران بگذارد و قران را
زیر سر بگذارد غایب شود در خواب به بیند و احوال خود را تمام بفهمد
اسم نهم اگر بنویسد در ساق پابند دهر چند ۴۰۰ عدد
و مانده نشود و اگر کسی در دست خالی گرفتار باشد و در بند عظمی
گرفتار باشد خلص شود **اسم دهم** اگر بنویسد و با خود نگاه دارد
فی الحال از بند خلص شود و بفرمان خدای عز و جل **اسم یازدهم**
اگر بنویسد در جیب با خود نگاه دارد دهر چند زخم بر او زنده کار نکند
اسم دوازدهم اگر کسی خواهد در میان جماعتی عزیز باشد بنویسد
با خود دارد در میان خلق عزیز و محترم شود و جمیع خلق دوست
او شوند و در نظر پادشاهان عزیز باشد بفرمان خدای تعالی **اسم سیزدهم**
اگر بنویسد و در خانه خود دفن کند خیر و برکت در آن خانه پیدا شود و اهل آن خانه

منم کردند **اسم چهاردهم** اگر بگوید یا خود دارد از شد دشمنان
ایمن باشد و این دعا از سوده شده است و پیران درهم کاری عزله
از برکت این دعا بنوده اند و شرح این اسم بسیار است اما مختصر کردیم
اسم اول یا مثلیثا لغ اسم دوم یا صبیحا لغ اسم سوم
یا مصلوئا اسم چهارم یا شعیوئا اسم پنجم
یا مالیوئس اسم ششم یا رعیوئس
اسم هفتم یا مستکئا اسم هشتم یا مضطئنا
اسم نهم یا مضطالون اسم دهم یا فقوئوئو
اسم یازدهم یا مستخاریف اسم چهاردهم
یا سنکشلوئو اسم پانزدهم یا مشلشفع
اسم چهاردهم یا مستطع و صل الله علی
خیر خلقه محمد و آلہ اجمعین بر خدایت
یا اترحم **بطل کنده جمیع عمره** الراجین
بسم الله الرحمن الرحیم

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ النَّفْسِ وَمِنْ شَرِّ
 كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّيْ
 غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ بِحَقِّ كَعَصْرِ بَحَقِّ
 حَمَّ عَسَقٍ وَبِحَقِّ طَلْهِ وَبِحَقِّ لَيْسٍ وَبِحَقِّ
 الْمَنْشَرِخِ وَبِحَقِّ فُرْقَانٍ وَبِحَقِّ سَبْحِ
 هَمُورٍ بِهِ يُوْجِدُ جَنَّتَ سَلْسِرٍ فَاَنْتَ
 مَنُومُنْصُورٍ عَطُوفٍ رُوْفٍ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ وَعَلَيْتَا وَاَلِي اللّٰهِ
 عَقْلٍ وَلَيْلٍ وَرَثَ خَلِيْلٍ اَنْتَ عَلٰى مَا يَشَاءُ
 قَبْ

ح	ف	ى	ط
ى	ط	ع	ف
ط	ى	ف	ع
ق	ح	ط	ى

منقول است از حضرت امیرالمؤمنین^ع که هر که این دعا را

در عقب نماز بار خیر بخواند گناهان او آمرزیده شود اگر چه

مثل ستمکاران باشد یا مثل ریک بیابان باشد

اللَّهُمَّ إِنِّي هَذِهِ صَلَاتِي وَصَلَّتْهَا لِاحْتِاجَةٍ

مِنْكَ إِلَيْهَا وَلَا رَغْبَةَ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا تَعْظِيمًا

وَطَاعَةً وَإِجَابَةً لَكَ إِلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ

إِلَهِي إِن كَانَ فِيهَا نَقْصٌ أَوْ خَلَلٌ مِنْ رُكُوعِهَا

أَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ

بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

تَعْقِبُهَا فِي ظَهْرِ خَوَانِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَافِرُ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ

الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ

وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ

السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ اللَّهُمَّ لَا تَدَعْ لِي ذَنْبًا

إِلَّا غَفَرَتَهُ وَلَا كَرِيماً إِلَّا كَشَفْتَهُ وَلَا هَمّاً إِلَّا
فَرَجْتَهُ وَلَا سَقْماً إِلَّا شَفَيْتَهُ وَلَا عَيْباً إِلَّا
سَتَرْتَهُ وَلَا زَيْناً إِلَّا بَسَطْتَهُ وَلَا خَوْفاً
إِلَّا أَمِنْتَهُ وَلَا سُوءَ الْأَصْرِفَتِهِ وَلَا حُلَّةَ
لِي لَكَ رِضاً وَلِي فِيهَا صَلَاحٌ إِنْ أَقْضَيْتَهَا
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

تَعْقِيبُ نَارِ عَصْرِ

اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الذَّيْ لَإِلَهِ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
الْوَحْدُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَسْأَلُكَ
أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عَبْدٍ ذَلِيلٍ خَاضِعٍ فَقِيرٍ
بِأَنْشِ مُسَكِّنٍ مُسْتَكِينٍ مُسْتَجِيرٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ
نَفْعاً وَلَا ضَرراً وَلَا مَوْتاً وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُوراً

تَعْقِيبُ نَارِ مَغْرِبِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوَحِّبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعِزِّ عَمَلِكَ
مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثَمٍ وَالْغَنِيمَةَ
مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ يَلِيَّةٍ
وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرَّضْوَانَ فِي دَارِ السَّلَامِ

وَجِوَارِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ
مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَاسْتَغْفِرُكَ
وَأَتُوبُ **تَعْقِيبُ نَازِ** إِلَيْكَ
أَعِيذُ نَفْسِي وَذُرِّيَّتِي وَدِينِي وَآخِرَتِي
بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُعَاوَنَةً
وَمِنْ كُلِّ **تَعْقِيبِ نَازِ** عَيْنٍ لَا تَمُوتُ
از حضرت امام رضا مرویست که هر که در شب ناز را
در هر جا که بخواهد بخواند بر او تمام بر می آید و در آخر
بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
سَيَّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَالْإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَأَسْتَغِيثُكَ اللَّهُ وَنَجِّنَاكَ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نَحْيُ الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُكَ اللَّهُ
وَنِعْمَ الزَّكِيُّ فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ
فَقُلْ لِمَنْ شَاءَ مِنْهُمْ سَوْءٌ مَا نَشَاءُ اللَّهُ لَا مَسَ
أَشَاءُ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كَرِهَ النَّاسُ

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الدَّيُّ مِنَ الدَّيَّانِ
الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي حَسْبِيَ مَنْ لَمْ
يَذَلْ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُنْذُ كُنْتُ حَسْبِيَ
حَسْبِيَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ایضا بعد از تعقیبات نماز و...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ایضا بعد از نماز صبح شام این دعا را بخواند
سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
كُلِّهَا جَمِيعًا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مردیت که این مناجات منسوبست بحضرت امیر المؤمنین و هر که
این مناجات را بخواند و بعد از خواندن این مناجات چیزی
از خدا طلب نماید حاجات او برآورده میشود و بسیار بجزایمت
که اگر سر غشخه پیش آید و این مناجات را بخواند مثل مناسک و...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْجَدِّ وَالْعُلَا

تَبَارَكْتَ تَعْطِي مَنْ تَشَاءُ وَتُمْسِكُ

الْهَرِ وَخَلَاهُ قَبْرٌ وَحَرَزَهُ قَبْرٌ مُؤَلَّى

إِلَيْكَ لَكَ الْإِعْسَارُ وَالْيُسْرُ افْرِعْ

الْهَرِ إِنَّ جَلَّتْ وَجْهَتْ خَطِيئَتِي

مَغْفُورِكَ عَنْ ذَنْبٍ أَجَلٌ وَأَوْسَعُ

إِلَهِي لَسْتُ أَغْطِيْتُ نَفْسِي سَوْطِهَا

فَهَا أَنَا فِي رَفْضَةِ النِّدَامَةِ أَرْفَعُ

إِلَهِي تَرَاءَعَا لِي وَفَقَّرْنِي وَفَاتَقْنِي

وَأَنْتَ مُنَاجَاتِ الْخَفِيَّةِ لَسْتُ مَعُ

سُبْحَانَ زَارِعِ الْبُحْرِ قَرَامِ

الهِى فَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَلَا تَزَعْ

فُؤَادِي يَا قَاهِي فِي سَبَبِ جُودِكَ مَطْمَعُ

الهِى إِنَّ خَيْبَتِي أَوْ طَرْدُ شَيْءٍ

فَمَنْ ذَا الَّذِي أَرْجُو أَوْ مَنْ أَدَا لِي شَفْعُ

الهِى اجْعَلْ فِي مَرْحَمَتِكَ لِي نَيْلَ

إِسْرِي ذَلِيلٌ خَائِفٌ لَكَ اخْضَعُ

الهِى فَالْشَيْءُ يَتَلَقَّى بِجَنَّتِي

إِذَا كَانَ فِي الْقَبْرِ مَشْوِيٌّ وَمُضْبَعُ

الهِى إِنَّ أَخْطَأْتُ جَهْلًا فَسُيِّئًا

رَجَوْتُ حَبْرًا مُبْلَسًا لِي عَزْزًا

إِلَهِي لَيْسَ فَرَّطْتُ فَمُطْلَبِ التَّقَى

بِشأنه من أن لا يفر من الله تعالى

فَهَا أَنَا أَشْرَ الْعَفْوِ أَقْفَعُ وَاتَّسَعُ

بشيء من العفو من الله تعالى

إِلَهِي أَنَلْنِي مِنْكَ رَوْحًا وَرَحْمَةً

بشيء من رحمتك من الله تعالى

فَلَسْتُ سِوَاكَ الْوَالِدِ فَضْلِكَ أَفْرَعُ

بشيء من فضلك من الله تعالى

إِلَهِي ذُنُوبِي بِكَ تَقْلُودُ وَأَعْتَلْتُ

بشيء من ذنوبي من الله تعالى

وَصَفِيكَ عَرَفْتُ ذَنْبِي أَجَلُ وَأَزْفَعُ

بشيء من صفيتك من الله تعالى

إِلَهِي أَرَأَيْتَ بَلَّغْتَ أَلْفَ حُجَّةٍ

بشيء من حججك من الله تعالى

فَحَتَّلَ رَحَائِي مِنْكَ لَا يَقْطَعُ

بشيء من رحمتك من الله تعالى

إِلَهِي لَا ذَنْبِي مَعَمْ عَفْوِكَ يُؤَمُّ لَا

بشيء من ذنوبي من الله تعالى

بُنُوتٍ وَلَا مَالٍ مُنَالِكَ يَنْفَعُ

بشيء من بنوتك من الله تعالى

زِيَادَتِ أَمَّتْ لِي زِيَادَتِ تَرْبِيَةِ قَوْمِي

الْهَيْبُ إِذَا لَمْ تَعْفَ عَنْ غَيْرِ مُحْسِنٍ

فَرَنْ لِمُسِيءٍ بِالْعَوَايِ يَمْتَسِعُ

الْهَيْبُ إِذَا لَمْ تَعْفَ عَنْ أَلَمِ مَنَانِ

وَإِنْ كُنْتَ تَرَى عَائِي فَلَسْتَ أَتَمَّ

الْهَيْبُ يُنَجِّبُ ذِكْرَ طَوْلِكَ لَوْ عَنِي

وَذِكْرُ خَطَايَا الْعَيْنِ مِنْهُ تُدَمِّعُ

الْحَبْرُ لَقُلُوبَ عَشْرِ نَبِيٍّ وَأَمَحَ الْحَوْبَى

فَأَنْتَ مُقَرَّرٌ خَائِفٌ مُتَضَمَّرٌ ع

أَمْرٍ لَنْ تُنْفِخْتَهُ وَأَوَّاهْتَهُ

فَرَأَيْتُكَ يَا رَبِّ أَمْ كَيْفَ أَضْنَعُ

الهي حَلِيفُ الْحُبِّ بِاللَّيْلِ سَاهِرُ

کجاست و هست شبانه و بیدار در شبانه

يُنَاجِي وَيَكْغُو وَالْمَغْفَلُ مَسْمُوعُ

به بیانیاز کند عرض خفته ناپسند

الهي يُنَشِّئُ رِحَاتُ سَلَوَةٍ

استدسته تهرود نو جلد و کمره

وَقَبُحُ خَطِيئَاتٍ عَلَيَّ اُشْنَعُ

نعم بخت جاوید و است ظلم

وَكَلَّهْمُ رَوْحُوا فَوَاللَّهِ رَاحِبًا

مرا بزنش انغال سر زش تو تهرود

لِرَحْمَتِكَ الْعُذْلُ وَفِي الْخُلْدِ تَبْعُ

بعد خدمت حال آرزو امید را

الهي فَاِنْ تَعَفَّوْا فَعَفْوُكَ مُنْقِذِي

را اندام از گناه عفو اگر بیا مرز

أَوَّلَافِ الذَّنْبِ الْمُدْمِرِ اضْرَعْ

در سر زنده بر اندام از پا

الهي بِحَقِّ الْمَاتِمِ وَاللَّهُ

بحق زبیره اوار که

وَحَرَمُهُ الْإِبْرَارِ اِسْمُكَ الْكَحْشَعُ

بحرست همه زکات با سخاوت رخا

إلهي فالتشريف على من أخذ

منه ما لا يرفع مني

منذ أتيتك قانقاً لك أخضع

لذاتك مني

ولا تحزمني يا إلهي وسيدتي

وإن يرفع مني

شفاعة الكثر أرى فذلك المشفع

به در دهند ندانم

ووصل عاقبه ما أدعاك شوقك

درود رحمت رسوا بر دست سید باد

و نأجناك أخبارك بيا بك ركع

من طاعت مردان بهت که هر کس

و لازم است که بعد از خواندن مناجات این دعا بخواند

فأمن أحل بيتاً و صيفت أسئلة أنت

أصلوني على عتدي و آل محبي و لا تفرنا

شيء أتنا سئلناك و زدنا من فضلك

أنت على كل شيء قدير يا

أرحم الراحمين و على الله التوكل

و الله اعلم

هفت شرح مناجات زبور مرثیا

روایت میکند این یکی زنی زمنه که اصل سخن مناجات در زبور
داود ۳ واقع است که بلیغست سراینده است و از دلائل ایمانی است
و شرح این مناجات در روضه سیدایانیا و دیگر کتب جبرائلی
عرب ویم تحریر کردند هر آنکه این مناجات مرثیای و
چنان در هیچ جایته از بابا است چنانچه در خانه اکر بوس
خواند از بندگی خود و اگر پیا بر انداخته باید و اگر در حال
غم و غم و غم و غم و اگر در روز و رات و اگر باند و
لم اکر باشد بخواند ده وقت بیاید و اگر گرسنه و تشنه
این مناجات بخواند و اگر در راه کور و اگر مفسد خواند
و اگر کور و اگر از خوف پادشاهان ترساید یا کبار بخواند
سلطان بر دیا مهربان شود و اگر بر دیو بخواند زوی و خوا
نمود و اگر هر شیخ رویت یا بخواند روان شود و اگر از سیر
با خون بخواند عذاب از آسمان بارد و اگر به بیت ایستادن
خواند با خون باز آید بهر بیت که دارنده زنده این مناجات
بدارند یا نگاهدارند البته مستجاب الدعوه گردند

الحمد لله رب العالمین

اَنَا الْمَطْلُوبُ فَأَطْلُبُ بَعْثِي
نعم مطلوب ای طالب بیا بی
مجموعه نیز راه ایچ ه ایس
طلب کنه تامله احوال بیا بی
اَنَا الرَّبُّ الَّذِي خَشِيَ كَلْبِي

نعم پروردگار جمله موجود
بقرعند از عذابند خدیق
طلب کنه تامله احوال بیا بی
اَنَا الْمُتَعَبُّ لَا تَعْبُدُنِي
چه من مقصود باشم در عالم
نعم حق و نعم خدای رزاق
هر اینده است نیز از ذات بیا بی
اَنَا الْمَلِكُ الْمُعَزَّزُ بَلِّغْ قَوْلِي
نعم اقامم که قدس عظیم است
در خواهر من بویسته بیا بی
طلب کنه تامله احوال بیا بی
اَنَا الْمُعْتَبَرُ لَا تَعْبُدُنِي سِوَايَ
نعم مجودا بنز من است غیر من
منیر حق و مجود هرگز
طلب کنه تامله احوال بیا بی

لَا تَقْلُبْ سِوَايَ لَكَ جَدِي
چرا در محضت ما ریشا بی
اگرش سینه در دهه بیا بی
که بخاشنده بجز من بیا بی
جَمِيعُ الْخَلْقِ نَائِلُونَ بِحَبْلِ

تو عالمی پند بیا بیا
نعم نایب من نیست جبهه
که بخاشنده بجز من بیا بی
کَثِيرٌ ذَلَمُوا فَأَسْلُبُنِي حَبْلِي
بجز من را اربنده هر دم
ز من موجود شد موآ و آدم
تا نیت همه من از این دم
عَنِيمُ الْمَلِكِ فَأَطْلُبُ بَعْثِي
بویست علف من ایسم است
از ذات من لریم است لریم است
که بخاشنده بجز من بیا بی
اَنَا الْمُوجُودُ فَأَطْلُبُ بَعْثِي
بویست مجودا سینه هر دم
بجز من را از کیم مانند طیر زب
که بخت بیا بیا بیا

أَنَا لَلْبَعْدِ أَرْحَمُ مِنْ آخِئِهِ

اگر چه من بعد از او مهربانتر
است چو یار است با شریک است
طلب کند تا مراغه الحال یاب

تَجِدُنِي فِي سَعَادٍ أَوْ فِي غَمٍّ

مرا اندر شیب تاریک یا بیه

مرا نزدیک خود پیوسته میدان

طلب کند تا مراغه الی یاب

تَجِدُنِي فِي سُبْحٍ أَوْ فِي لَيْلٍ

مرا رینه کرد در سجده خوانی

مرا در قعده یا در سجده یا بیه

طلب کند تا مراغه الحال یاب

تَجِدُنِي رَاحَةً أَوْ سَوْفًا

رحیم و مهربانم بر غلبدی

اگر روزی من خواهم رسانم

طلب کند تا مراغه الحال یاب

تَجِدُنِي رَاحَةً أَوْ سَوْفًا

به کیتا کریم و کار سازم

بسا نرم چاره پیا روگان

طلب کند تا مراغه الحال یاب

لَمْ يَنْ أَرْحَمُ مِنْ آخِئِهِ

و بیه نبود کس از من مهربانتر

که من هرگز نه ستم بر کسی نه در

که بخشیده جز من نیاب

قَرِيبًا مِنْكَ فَأَطْلُبْنِي تَجِدُنِي

اگر خوانی در اندم که نخواهی

زبان خویش هم نزدیک روان

که بخشیده جز من نیاب

و أَتَقُومُ فَأَطْلُبْنِي تَجِدُنِي

و یاد در قعده ذکر من برای

اگر یاب که هر یک در من نیاب

که بخشیده جز من نیاب

بِكُلِّ الْخَلْقِ فَأَطْلُبْنِي تَجِدُنِي

سخن این اوصاف و مسمات

و مرزوقی من بر تو رازق

که بخشیده جز من نیاب

كثِيرًا بِرَّي فَأَطْلُبْنِي تَجِدُنِي

تسلیم ایزد دیگر بی نیازم

که سخن ستارم بنده خوانم

که بخشیده جز من نیاب

تَجِدُ نَفْسًا تَنْفَعُكَ

منم فریاد رس در مانده کان هو
چه غفارم بیا مرز کنان
طلب کن تا مراغ المال یا بی

تَجِدُ نَفْسًا سَعًا بِالْخَلْقِ

نرانده و هر رسد ما هو بخوانی
طلب کن تا بغزایت دم من
طلب کن تا مراغ المال یا بی

اِذَا لَقِيتَ الْفَقِيرَ

فراخیز در جهان از نه بیاید
اگر بیچاره مانو بخواند
طلب کن تا مراغ المال یا بی

اِذَا الْمُسْتَطَرُّ قَالَ لَا تَرَاكَ

اگر بیچاره گوید که یارب
بینم در زمان سویش باش
طلب کن تا مراغ المال یا بی

اِذَا بَدَأَ سَأَلَ لِمَ تَجِدُ

نفسه ایست در زمان
تیمم در زمان او و جویان
اگر از یاد من وقت بکاهد

اَنَا الْغَفَّارُ فَاطْلُبْنِي تَجِدُنِي

منم تا در تمام مردمان هو
به غفارم بنظر کنان
نه باشد زنده بر سر من یا بی

اَنَا الْمَذْكُورُ فَاطْلُبْنِي تَجِدُنِي

منم فریاد رس در هر مکانی
یا منم که هر نفس خوانی
نه باشد زنده بر سر من یا بی

اَقْلُ آيَاتٍ فَاطْلُبْنِي تَجِدُنِي

اقل آیه ها از نه بیاید
منم که هر نفس خوانی
نه باشد زنده بر سر من یا بی

تَسْرَتُ إِلَيْهِ فَاطْلُبْنِي تَجِدُنِي

سورات به من از لطف اشوب
نه باشد زنده بر سر من یا بی
نه باشد زنده بر سر من یا بی

سَرَّيْ لَأَخْفِي فَأَيْلَنِي تَجِدُنِي

نیارد تو یازمان
درهم او را بگویم خیر
نه باشد زنده بر سر من یا بی

فَإِنْ هُوَ نَابَ ثَبَّتْ سِجْرَتَهُ
پس او که توبه آورد یا ناست
به مقبول نزد من توبه و او
چنان است که من او را
وَمَنْ شِئِلْ وَاتَيْنَ يَكُونُ مِثْلَهُ
که او شمل کی باشد نباشد
اگر غیر از او کی نباشد
فَلَمْ يَكُنْ لَكَ تَقْصُفٌ رَّيِي
بیایست به در من بزراری
وَمَنْ شِئِلْ وَاتَيْنَ يَكُونُ مِثْلَهُ
طلب کند تا مرا نه ایست
أَتَذْكُرُ لَيْلَةَ نَادَيْتَ سِرًّا
اگر یادم که در شب نهان
نم نامع بهر زری که خوانی
ایست که تا مرا نه ایست
فَلَا تُنَجِّبُكَ يَا غَيْبُكَ سِوَايَ
جات سید هم از بیم نیران
اگر بوی که مرا نه ایست
فَلَا تُنَجِّبُكَ يَا غَيْبُكَ سِوَايَ

أَنَا التَّوَّابُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
به بخشیم من او را از سنی دست
نم حاجات او بطلب اجابت
که تا مرا نه ایست
وَلَيْسَ يَكُونُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
بخش من کی خدا باشد نباشد
به بخشیم من او را از سنی دست
که تا مرا نه ایست
أَنَا التَّوَّابُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
بخش من خدا و دیگر ندارم
خواطر نامید که تا مرا نه ایست
که تا مرا نه ایست
أَلَمْ أَسْمَعْكَ يَا غَيْبُكَ تَجِدُنِي
تو من خبر بطلب میرا غم
که تا مرا نه ایست
که تا مرا نه ایست
مِنْ أَسْرَارِي فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
تو از من بدینا نه ایست
که تا مرا نه ایست
که تا مرا نه ایست

وَلَيْسَ بِكَ غَرْدٌ وَوَسْ غَرْدِي
تو به در جنت الفردوس
منم روزی ده هر ذریعوت
طبیعت تا مراغه الحال یابی
اهل فی الخلق من یعطی جزیر
بجز من کی عطایه به بخش
دو در دگر از من بجوی
بست تا مراغه الحال یابی
اتعرف غافر الذنب میرزا
بجز من تا سر از نباشد
که به بخش بجز من کن است
طبیعت تا مراغه الحال یابی
سأغفر للعباد ولا ابالی
به بخشیم غفران است
نه یا شیر فرم غندان در این
طبیعت تا مراغه الحال یابی
واکرم من اری بالک صیاء
گرامی دارم انکس بو که خواهم
به بخشیم غفران است
ایست تا مراغه الحال یابی

انا الخزان فاطمین
در اینست تر از این
بجو میر مراغه الحال یابی
که به بخشیم غفران است
سوار لیس فاطمین تجدد
جای به هر برای غفران باشد
که به بخشیم غفران است
انا العفان فاطمین تجدد
بجز من غفران است
بجز من قادر بر کز نباشد
که به بخشیم غفران است
غدا العشر فاطمین تجدد
تا به بخشیم غفران است
به بخشیم غفران است
که به بخشیم غفران است
انا الوهاب فاطمین تجدد
چه به بخشیم غفران است
بدان ایست تا مراغه الحال یابی
که به بخشیم غفران است

وَأَرْحَمُ مَنْ عَادَ مِنْ عَصَايَا

به بخشش کند گناه بجا ماندن

از هر کسی که رجوع نماید به

طلب کند تا مرا ناله آسان باشد

وَإِكْرِمُ مَنْ تَوَلَّى إِلَى خَوْفَا

ز بیم من اگر گریزد و بپاید

چه در سختی مرا بگوید بیاید

طوبی کند تا مرا ناله آسان باشد

لِيَكُنَ الْآخِرُ مِنَ الْبَتَاءِ وَبِحَبِي

مرا ببیند خیر از عوام است

ز من نیز است جاریه ز ما نیست

طوبی کند تا مرا ناله آسان باشد

أَعَزَّ زَيْدٌ فَلَمْ يَلْقَ قَتْلَهُ

عزیزتر من بغزت هست دارم

ز من بطوبی تو هر چیز باید

وَبِحَبِي

أَنَا الْمَوْلَى الَّذِي لَا تَلْمِزُنِي

منم آنایی که نزد من نه بداد

مرا حجت گویند هرگز

طوبی کند تا مرا ناله آسان باشد

بِحَبْلٍ مِنْهُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي

بیا که نام از خود خاندان تو

نمیخواهم مگر بسیار درمان تو

که باشد از من بزرگتر یا بس

لِيَكُنَ الْآخِرُ مِنَ الْبَتَاءِ وَبِحَبِي

نمود خاطر مرا که پریشان

که هر دشوار من گوایم آسان

که باشد بنده جز من نباشد

لِيَكُنَ الْآخِرُ مِنَ الْبَتَاءِ وَبِحَبِي

وایه واصل تو هر صبح و شام است

دیگر انعام غایت بنده عام است

که باشد بنده جز من نباشد

أَلَمْ تَرَ أَنَا تَرَاهُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي

بذات من بود هر خلق تمام

هر باشد از من بزرگتر یا بس

وَبِحَبِي

عَبَادُ الْعَالَمِينَ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي

به نزد من بود هر بنده انفراد

اگر با من مرا دوسته در یاد

که بخشد بنده بزرگتر یا بس

لِيَاوِيَا وَمَا نَهَا جَنَةً
ز جھو کیست این دینار سکون
طلب کن در روق و در کج
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
اَعْرِفْ مَنْ كُنَّا نَسْتَعِينُ
چون نام من کسرو نام نبود
معنی آن سهریان که ز نعمت من
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
اَعْرِفْ مَنْ كُنَّا نَسْتَعِينُ
بجز من هیچ کس فریاد نمی
اگر باشی طلب کارم بجوئی
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
اَعْرِفْ مَنْ كُنَّا نَسْتَعِينُ
پیشتر میب تو از زین غفران
اگر تو هم مرا جویی بیاید
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
اَعْرِفْ مَنْ كُنَّا نَسْتَعِينُ
تو نه جانی شد از هدایت
بجوهر دم را از یاس و حرمان
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی

لِيَاوِيَا وَمَا نَهَا جَنَةً
ز نفعی است این دینار سکون
که این در قرأت گاه قنوت
که بخشنده جز من نیاید
اَنَا الْغَنِيُّ فَاَطْلُبْنِي تَجِبْ لِي
بجز من هیچ کس علم نبود
چون و پیر به اعلا م نبود
که بخشنده جز من نیاید
مِنْ الْكِرْبَاتِ فَاَطْلُبْنِي تَجِبْ لِي
معنی آن که بجز من هیچ کس
مرد و نوال را اینها بوس
که بخشنده جز من نیاید
اَنَا الْغَنِيُّ فَاَطْلُبْنِي تَجِبْ لِي
بجز من نیست کسی که دان
چنین رمت تو و باشد فرادان
که بخشنده جز من نیاید
مِنْ الْعَلَمَاتِ فَاَطْلُبْنِي تَجِبْ لِي
به و چون جز منست از روایت
که لطف در خورت بمن برست
که بخشنده جز من نیاید

اَتَعْرِفُ مِنْ يَقُولُ اشْيَا نَسِيَتْ
 اگر جوئی مرا یا بی بهر حال
 طبع کن تا مرا نهی الی الی یا بی
 اَنَا اللَّهُ الَّذِي لَا شَيْءٌ مِثْلِي
 خدایم آنکه نبود مثل ز من
 اگر باشی لب نام یا بی
 طبع کن تا مرا نهی الی الی
 اَنَا مَلِكُ الْمَوْتِ كُلِّ مَلِكٍ
 منم مالک بک کل ملک
 اگر جوئی مرا اول یا بی
 طبع کن تا مرا نهی الی الی یا بی
 اَنَا الْوَهَّابُ يَا بَكِي سَرَّاجًا
 منم بخشنده هرست رما یا
 اگر طبع کن شو یا بی الی الی
 طبع کن تا مرا نهی الی الی یا بی
 اَنَا اَمْسُ الْهَرَّةِ رَقِيقٌ قَبْلِي
 منم در ریسم هم از زمانها
 اگر جوئی مرا یا بی بهر حال
 طبع کن تا مرا نهی الی الی یا بی

يَكُنْ فَيَكُونُ مَا طَلَبْتُ بِكَ لَيْسَ
 که از کن سازد او معده دوم ظاهر
 بنزد جلد و اشیا را تا طر
 که بخشینده هرست من یا بی
 اَنَا الْكَرِيمُ يَا فَاطِمَةُ تَجِدُ فِي
 جزاده خلق و از سر و سر
 چنان کن ز من یا بی ساری و الی
 که بخشینده هرست من یا بی
 لِي الْيَسَارُ يَا فَاطِمَةُ تَجِدُ فِي
 هریرم نزد من یا بی مفلوحت
 ز میراث بیدم یا بی مگر کت
 که بخشینده هرست من یا بی
 وَفِي الْعَوِي فَاطِمَةُ تَجِدُ فِي
 بعرض کبریا تا هیچ مانع
 بهر خفوت من بنده و یا بی
 که بخشینده هرست من یا بی
 وَبَعْدَ الْبَعْدِ يَا فَاطِمَةُ تَجِدُ فِي
 منم خانی و بوم در کجا نهی
 هم از قبل هم از بعد زمانها
 که بخشینده هرست من یا بی

اَنَا الْمَكْرُمُ رُوَيْتُكَ
 چه زهره دار این خفاک راه
 جواب نه بوسه کن ترانی
 خطبات مد از این کافه مزین و می
 نَأْتِي مِنْكَ فِي قُرْبٍ رَجْدٍ
 بفضل پیران اند الهی
 منزله باشد از زلف دور
 طبیب کن تا مرا نه الحال یا بی
 أَصْبَحْتُ كُلَّ نَفْسٍ يَا حَبِيبِي
 ز کن موجو کوم هر جو علی
 تو بی طاب مستم مطلوب اما
 طبیب کن تا مرا نه الحال یا بی
 نَعَزَّ زَوْفٌ فَلَمْ تَرْقُدْ فَنَشِئْ
 بزم من کس نه بهی نه باشد
 به بختی بی بخت سر
 طبیب کن تا مرا نه الحال یا بی
 اَنَا الْمَكْرُمُ رُوَيْتُكَ
 منکران پادشاه عالم
 ز کوشش تو، مجموعه اشیا
 طبیب کن تا مرا نه الحال یا بی

اَنَا الْمَكْرُمُ رُوَيْتُكَ
 بی دم در مقام الحسین
 نه بختی بی بخت سر
 زبان بهت بخواسته غزالی
 كَقَابِ الْقَوْسِ فَأُطْلِقُ بِحَبِيبِي
 نه منو منده از ان هم رانی
 ز قرب جدا از نیستی
 نه بختی بی بخت سر
 مِنْ أَلَا لَطَافٍ فَأُطْلِقُ بِحَبِيبِي
 چنین دمو بر این سر
 تو بی دامن من رانی
 که بختی بی بخت سر
 وَلَسْتُ تَرَاهُ فَأُطْلِقُ بِحَبِيبِي
 بزم بهی رحمانی باشد
 بزم من صاحب حال باشد
 که بختی بی بخت سر
 لِي التَّطَاهُرُ فَأُطْلِقُ بِحَبِيبِي
 ز فوق عرش بی ایجا دادم
 زینت شمع بزم من رانی
 که بختی بی بخت سر

ۛ ۛ ۛ
 ۛ ۛ ۛ
 ۛ ۛ ۛ
 ۛ ۛ ۛ

از قول دانیال پیغمبر علیه السلام اینهاست که اول سوره
 حمد بخواند و بعد این آیه بخواند و عند افتتاح الغیب
 لا یعلم الا هو و یعلم ما فی البر و البحر و ما تسقط
 من ورقه لا یعلمها و لاجه فی ظلمات الارض
 و الارطب و لا یابس الا فی کتاب مبین
 و بعد سه دفعه استغفر الله ربی و اتوب الیه و بعد سه دفعه
 صلوات بر محمد و آل محمد ^{سه} بخواند و بعد دیگر طلب غفور
 نیت کند و چشم بر هام گذارد و اندک غفور بر هر یک از این
 خانه بگذارد و واره همد بخواند تا او علوم کف و
 از غیب بداند و آیه تع ربی ربی است و ما منکر کفریم

الحمد لله رب العالمین	والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله	والله اعلم بالصواب
بسم الله الرحمن الرحیم	الحمد لله رب العالمین	والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
والله اعلم بالصواب	بسم الله الرحمن الرحیم	الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله	والله اعلم بالصواب	بسم الله الرحمن الرحیم

اول نیکان

چه بر عالم بر آید نیکان نیرینها یا وید ترا جان
 تر عزت بنزدیک بزرگان یا به جلد عابستها نیکان
 برود و رنج باشد عده بوند خلاص میاید بدست بختیوس از بند
 غریبیت عیانت و دل آید دیگر کشته است با فعل آید
 بنامد هیچ انوار با وضو است عافیت باشد هر جا
 ترا بنشسته بدین خرم و شهر به هر روز دیر یا بله و امداد
 اگر حرکت کند لایجا بزرگ به ذرات مقصود تو حاصل
 مه و بهر شوق طاعت مهیا به حاصل مراد از میرد برنا
 آنچه موافق این رسالت از نیکان موافق این رسالت
 از قول دایم است بر ۳ دلیلات بر خیزد و عدالت بند
 و قوه ساره و است بدن و نیکو ساره و اوج مراتب در نظر
 حوسن و بزرگان و مرافرازی باقی از جانب ایشان است
 و قوه تکبیر برینست که اسیر بیهوشی و تریش فرزندان
 دل خوش طور که ایم موافق عارفان به و از بدو ها
 که شدت است و نه از خود خرم از شوق تویت و شربط طبع
 شاید پیدا شود و پنهان بینا بد که در درون نیکو ها خوش

بزرگے از شما غایب شده و بزودی بر شما برسد و از آن شخص
مستغنی زید بر شما برسد و شما با و سرکار خواهر بویستار
آخر کار از جانب او کند و درها بر شما برسد و هر روز دیگر از شما
زنی سیانه مد که میل بر آمد و شوخ چشم و هرزه نموده بود که
اشی حرف ق یا الف یا یم میبینم از او اندیشه
که در پندار است که کردید و بنمایند که بابت بکر مار
باشد یا آنکه چیز را از شما بر من تلف برساند اما از جانب
بند بانه که از شوخ و چنان میبینم که در این اوقات
شخص که قبل از این با شما دشمن بود و احوال در مقام و اثر بر آمده
آنچه مدعی این بود و چنانکه اسید در این داشته یا اگر
که آنهم بزودی روان شود و یک غیر خود را از او زنا و از ده روز
دیگر بر شما برسد و بپای غلبه و فتنه و منتی و ای رفع شود
و خداوند این طالع را از شما بپای رود و اندک شریک
و از روزگار روزگشته و بختی و چنان ماه و سید بر نوره نظر
کند و چنان طلب حاجت و مصلحت برود و دست راست نشیند

نایب است اور واثق و خدایند این طایع را از بند و است
 قرآن بود و قرآن شایسته و پاک و محنت نایب و بیت
 نایب بود و چنان از اینها بگذرد عمر بنو عباس و وفای
 این طایع باید که همیشه با توید باشد تا در نظر علی عزیز و کرم
 بیت دوم قبض الی الخ

زوج فرزندان زوج و زوجه	قبض داخل بود با هم مور
نزدت عیش کار و باشد	بیت عاتی مقام او باشد
کرم خورنده همه است عینه	برج او شیر و گیش و زنده
طعم شیرین طعم نایب	نایب است بنوب و آب
روز بستانه اس مزاج شاک	چمن در اول بود و بیک
دارد از همه جام بر الی آخر	مات و سیاه و لا غر

انچه موافق این رسل است از قول دایم است غیر دلالت
 سکند که کیفیت احوال خداوند این طایع و سید باشد
 بر نیکو احوال و خیر و ناره و ایدان کیه و قول مهمات
 و اکثریت نمر و عیش و شاد کام و از بزرگ شغل علم و صنعت
 علم بینه و واقف شدن بر احوال و امور خود و دیگران

و بدست آمدن مایه چنانچه قویر از جانب شما فو شود و
استد که بر دل دارین از زود بر آید و از جانب مختصر
عظیم ان شاء الله و همت جوهر و اگر از شما چیزی
بعضی تلف رسانده باشند باز بدست شما بیاید و از جانب
بزرگه یا از جائیکه فرزند داشته باشند فوت کرده باشد
و امیدیم دارد زود بر آورده میشود آنچه هم چنانچه دلخواه شما باشد
و چنانی بینماید که کار شما بعد از این اوج گیرد و چنانچه بعضی
بردار باشند و چنان برینم که بعضی هستند که سرست شما
بینی ند باید که توفیق مضبوط با فو نکاهدار را فو نماید و
نرکت در این دنیا در جاح شما برین و همت و غنیمت
شما را بتصرف شما در آید و چنان بینماید که از جانب اقوام
مادر شما فو شود شما برسد و از امر و زنا چهل روز دیگر
از مشقتها بیرون آید و از جانب بزرگه مطلب حاصل شود
و به سبب یک جوهر که خاطرش با شما متعلق است شد فو
اما یک مایه و اما آنچه شما بسیارند زمینها قبول کنید که

خجالت نما خواهد شد و لازم شود با سیرت و دیگر احوال که
 خود و خوار و طمع نما نمیشود و مستقبل احوال نما در هر سیر
 و عادت سیر و عیشی سیر نمیشود و خداوند این طمع و از نماز بار
 آب و آتیا و حمام بیم بود و چشم زخم بیناید پس از این مکانها
 باید احتیاط بکنی و قرآن را در حوازه ساکن و بیت و شجره
 بود و چرخ از این بگذرد و عمرش بخود میسر و از بیابانها
 و غنای او بگوشت و انگشت فروخته نموده برادر و چرخ ماه نو
 بیند بر فروزه نظر کند تا بر تو مبارک باشد و چرخ مجلس راضی
 میشود بر طرف چه بنشیند تا مراد حاصل شود و میر باید که دعا عظیم
 ایشان با خود نگاهدارد تا از همه بداد آنها و عطاها اینجاست
 سیم قبض الخارج

طلعت و ضعیف میشود	روز کار و خف میشود
رفته بر ریز دست تو برین	که چینی شده و سر کوبان
عوضی تو ز حق و استانی	حاصل انید مراد است آسانی
شهرمانی بیایه آخر کار	از خداوند واحد آنها را

آنچه موافق این رسالت از قول را بنامت سبحان دلالت میکند

که قبضه الخارج بفاش باشد و تعلق بر اسی دارد و شریقی
بجو و در پنج مکی دارد و در نهم شرف دارد و در چهارم
عدو دارد و در هفتم مرج دارد دلالت میکند بر بریتانیای
احوال و برهم خوردگی و سرگردانی و متفکر و منتقد احوال و
خسران و نقصان و زیان اما خداوند این طالع نظر بدو ستر
یا فرزند داشته باشد یا نرینماید که به سبب این غلبنی و اندوختن
بجو و دلش در پیج جافرانیکرد و هم چنان تنگدل و بی سرشته
و کینه خالی و خوشی احوال و مردم و هر ساعت نگر و ضایع تازه
بینماید پس بینماید که چند وقت دیگر ستاره از درجه سعادت
برآید اما تا پنج هفته دیگر بسبب یک قسری که بسیار فواید
بجانب او بسته است یک خوشخوری بسیار به سبب غلبنی و خوف
ناکی و منتقد احوال رفع شود بعد از این کار بار خدا در نهایت
اوج برسد و رونق زیاده در طالع نماید و دیگر چنین
بینماید که خداوند این طالع را چیز جزو بر بعضی تلف رسیده
و یک خنجر بسیار با تو در مقام دنوازی و مهملانی به سبب
مکر صیل که دشمنان کینه بدایه بهم رسد و ظن غالب آن است

که خداوند این طالع از مردم کم روز و از سودا و معامله کم
انتفاع بود و هر باشد که در ظاهر دنیا دشمنی کند و در
آزاد باشد پس بیاید که باز خود را با سر نموده و دوست
و دشمن خود را بشناسد و از مکان بماند یا جائی که در پیش
رو اعیان است کشیده باشد از هم چنین ملا حظت کند که در آن
مکان چیزی عرض تلف برسد و دیگر از جانب خود سود کند
و بماند بالای مور و یا احترار کند که در ورقه نما باشد و
خداوند این طالع از زن سفید رو که نرم اندام منقطع نموده
و نام یابی و از دزد برده و غایب فرستد و بجای برده و خداوند
این گوی و بینیم که بسبب این است که از کسر برده یا از
هم نشاء نزد سر ببرد آن عرض تلف رسیده و او غمگین و پریشان
احوال میباشد و بعد از این بر پیشانی او از همه غم و اندوه
خلاص شود و شما را از اینها بیاه و غم و بیه و خاتم و
عشق نماند و از اینها شوق و از روزگار روزگشته و چرخ ماه
نوبت بر طلا نظر کند و چند در مجلس داخل شود و دست نوازد
آن مجلس به نشاند تا عاقبتش بر آورده شود باید صاحب

این طالع در عیال با خونکه دارد تا از هم بداند این طالع باشد و الله اعلم

اندر این طالع ^{چهارم} چهارم ^{ممنوع} است طریقی نشود اینها است
طاعت است در بند اوج اندر این طالع نشود اینها است
غایب کند بدست آید اندر این طالع نشود اینها است

اینچه موافق این طالع است از قول دانید پیغمبر ۲ دلالت میکند

بر این وقت بر سیاه بون احوال اما بعد از نه ماه دیگر طالع

نما بسیار قوت گیرد و از جانب بزرگتر شغل عظیم رود نماز

و قوه در ساره نما بهم رسد و نما بر سودان غایب شود و

چیز خوب از دست نما رفته بسیار متفکر و متقلب احوال بسیار

اما باز بدست خواهد آمد و میتوانی که تحقیق در کسرت نماز بدست

آبته فسخ یکنزد و مرد که پشیمان خواهد شد اگر غیر از زیارت

باشد و خداوند این طالع بمنده است بر سینه یا بر کفون نشاند

دارد صاحب شان نشان بزرگی بود و از سودا و معامله

سوسند بود و فرید و فروخت او نیکو بود و حرف بد را از

کسر نمیشود و در رنج باشد و زود خوش شود و محبت فضل

و ست دارد اما آنکه تهنه طبیعت بود و از جانب یک نفر
 نام مستغنی شود و به پسر یا دختر متاعه کنیز و بر او غایب
 آن و از یک بزرگی بمو غنی خواهد رسید اما از بر غایب
 هم خوشی شود و از شخص دانی زاده که نشانی در صورت داشته
 باشد مثل زخم یا ابله اجتناب کن که او دشمن تو است بخواب
 که مگر و حیل و در کار تو میکنند و در میان غافل و بی خبر
 روزگار و ز چهارشنبه و از ماه کما ماه ربیع الاول او غافل بود
 و اگر بزرگ بزرگی بجهت حاضر برود در دست دوست و
 قرار گیرد تا مرادش حاصل شود و نباید که دعا و عظیم با خود نماید
 تا از همه بد که این بد نیز و الله اعلم بالصواب

چنانچه بطالع فرح پذیرد **چشم فرح** بکندرت همه امید آید
 ده و یک خوانی نام تمام بود همه امید خون تمام بود
 برج او حوت کوشش نامید کرم و نرم بزرگ زرد و سفید
 بر او غریب است حیوانی نیست در کار او پیرشانی
 عدد او بیخانه اول جزئی نیست از مروف و نابل
 که هم خوانشی ز بهر مزاج دارد اینچه ز روز شب مزاج

عیش شود همیشه طالب و است با جابت همه مطالب و است
تامت او کشیده رخ پنجه ماه ابر در او کمان و چشم سیاه
عاقبت کامل است تا فراو دارد از مهر ریح الاخر و
انچه موافق این رسالت است از قول دانیال پنجم ۴ دلالت میکند
بر فرموده و خوشنود و بر آمدن امید که و آرزو و عیش و در
حرکت بون بسبب کار بار شغل و علم و رسیدن آنها و
پدیده که بسیار از جانب دوست و انچه مدعا و مطالب
باشد بحرکت و تردد بتصرف در آید و مراد حاصل شود
و از یک ن موزی و ره خصلت خوشنود و امیدوار
شدن و صحت داشتن و بدست آمدن زود و پول غنی
و بهره مند گردیدن و نفع یافتن بسبب چیز که که مره
دهنده باشند و از غم و اندوه بیرون آمدن و خلاص
یافتن از دست تنگ و دل تنگ و بیبیم که نه طبیعت
و تنگ حوصله میباشد و زود از جا بدر میرود و مردم
از خود بیدار می کنند پس بیدار که نمرود و اوست
خونائی و هیچ کسی عوارش که نه نائی و حرف سخت

بکسر نگویند که خیریت شما در آن است و گویا نشانی از خود
دارید که آن نشان نیک بختی و مینای سینه‌اید که
در این اوقات شما ۴ از جانب و ۴ سر خوش خود شوی
شاید که در این وقتها حرکت نزدیک بکنید و منفعت
بیند و بباید که در کارها رخوستا بکنید و خداوند این
کوکب در نظر بزرگان با عزت و با حرمت باشد و دلیل
بعوه با برنجش و گفتگو و کدورت در میان شما
و غصه بکنند بالایی و نه هم کوی و پیش چشم ظاهر شود
و مرضها را خوشی زده شود یا اهل شرع و قبیل بزرگ
در میان آید و نوشته جات و کوه چندی بخنورید و بکنید
از آن شخصی که حرف در اسم او باشد خوشتر باشد
و از جانب ویران‌ها می‌دوارند و مرآت فروید
شما درجه اعلا میرسد و خداوند این طالع هر چند بزرگتر
شوکارش بالکیرد و صاحب این طالع ۴ از چشم زخم بیم بود
و از جانب دشمنان این می‌باشد و تطن غایبان بعوه
عز در بابت شما بکنند و از مکانها فاضل اعزاز کند

مثل مسجد و حمام بی نام خدا رتبه نباشد و در آئینه شکار
در نهایت خرم ببینیم و بباید که از جاها رفته و آینه
در و بهر و یا قوت برش مبارک باشد و چنان ماه نو بیند
بر و در مصحف نظر کند و چنان در مجلس داخل شود بی نام
خدا رتبه نباشد و دعا عظیم ایشان همراه خود کند و در
تا از همه بدل نماید که در آتش تهنه دانه اسم با الصلوات
سُتُش عَقِیلَه

عقله در ناپنج رسد بنظر میدهد اوز را که هیچ خبر
برج او دلو کو کیشی فرشته کرم نرم است همچو زرد و سفید
ادبش در دهم نه تقسیم پنجه و پنج داده مرد حکیم
حرف از آن در شعار در چو چار روز شنبه مزاج او است مدار
آنچه موافق این رمل است از قول دانایان غیر صحت دلالت
میکنند بر پیرایه و ملالت خواهر و مستر و ضعیف و منقلب
احوالی و خداوند این طالع طالب چیز ربه که بسیار شکل
به و امید در دل داشته باشد که در آن امید بر توفیق
و مضطر و خود دل و هیران باشد و هر دم و هر ساعت

تکر و ضایع می نماید که اگر الایم را این منظور منجهل می نماید
یا خیر پس می بینیم که بجهل بیاید و دلالت می نماید که از
اهل علم انتفاع عریضی برسد و اراده حرکت ریزه خواطر
دارد اگر زیارت باشد حرکت کمتر که مناسب حال نخوا
نباشد و از جانب فرزند فریاد شود و از قدم غایب
فرم شود و اگر کسی بنزد شما بیاید پوئیا جنس خواهد که
امانت بگیرد یا قرض کند باید نه هر چه را که یا وقت
انحصار باشد و چنین می نماید که در این وقتها از جنس
حیوانی یا جنس حرارت آتش دین از مقام درین میریزد
و بسبب آن چیز تبدیل بر هم خورد که بنسبج نمایم رسد
و چیز برطرف شود و درین جور در این مدت شمارد
دهد و لیکن عاقبت بخیر بود و علامت او در شکم باشد
و بسبب اندک سر زدن که پیش از این رسیده باید
اعتراض کرد و از جانب مختصر نگاه ماست و بزرگترین
که علامت آیه یا از زمین بر سرش باشد یعنی زن عقید

موت ایمن میباشی که او در پی مکر حیل است و از زیر
زمین و مطبخ یا چینی کمانها با احتیاط باش و شک
و جوب از دست یسنداز که بیم هزار بود و از جانب
شخص که حرف عین در اسم او باشد خوش شود و الحمد لله
همچنین خوف و خطر در طالع نما نیست و در این سال سینه
طالع نما لایک و عادت یسینم و چهره ماه نو بر
رو مرد مؤمن یا برد است و است خوف نظر کن تا بسیار
باشد و چهره بنزد بزرگ طلب حاجت و مطلبی بر در طرف
است و بر قرار گیر تا بر تو مبارک باشد و از بیاسها
سرخ و عنایه و از آنکه تریمیر و از ماهها ماه شعبان و از
روزها روز سه شنبه و چهارشنبه در طالع نما نیکو بود و
ایمن طالع باید که همیشه دعا یا صلح عظیم همراه خود نگاه
بدارد تا از همه بدیها ایمن باشد و آنرا با علم با عنوان
بسم الله الرحمن الرحیم
اندر این عالم باغ یسین ترس خوف و بطاعت یسین

لیک برات آیدت بر دست در بر غیر هم را حق است
بتصرف در آیدت مالیر که خور بر جامه تر و آب
بعد از این یک کور او است غیر بنیر زار و اموات
انچه موافق این رسل است او قول دانای خیر و دلاست میکند
بر ترسی و خوف و بخور و اندیشه های فضا و نگرانی و آموختن
در دل داشته باشد بجهت راز و میراث یا چیزیکه در
ید تصرف و راز او اما هیچ خوف و اندیشه بخاطر خود نیلوه
ده که انچه منظور شما باشد آخر الامر صیانت شود در این و نه
برینج که تخفیر غریبه باشد شما گفتگوی کند شما امر از کنید
یا بسبب مالیر یا اما منتر که در نزد او بعه باشد اما شما
با او غایب آید و دیگر از جانب زن یا به چهره که علامت
رضم بر پا داشته باشد این میباشی که او کرد در کار شما
بمندی دیگر برینج که خبر در این و قتها بشنو و مایوس شود
ان خبر اصل ندارد و در این نزد دیگر اگر تخفیف کرد
نماید یا با ترساید قبول نمک اگر زیاده نباشد و اگر
امر خیر کرد باشد برود که باعث خوشنودی شما خواهد بود

و بعد از آن بزرگتر شما را بر حلیف نامیده قبول
نمایند که باعث خوشنویسی شما خواهد بود و صاحب این
طالع گاه گاه در دلت وارد میشود و یک مرتبه
او در آید که از همه رنج و مشقت من بشود خداوند این
طالع نشانی دارد بر طرف دوست و آن نشانی که
بخیر بود و میباید که منت یا چوب اندک پراسترسیده
باشد که هنوز علامت او یا در باغ شود و دیگر میباید که
از مکانهای تاریک که گذر میکنند به نام خداوند باشد
که اثر هنر از ملاحظه بینایم و قرآن شما در نه سال
و پانزده سال و بیت سالی بود و چیز از اینها بگذرد
عمر و این ششاد بر سر و جامه های آید و نیک و از اکثر
در دیات و از ماه ماه رجب و از روزهای روز شنبه
و چهارشنبه و پنجشنبه و نوبت بر روی دینه نظر کند و
خداوند این طالع دعا چشم زخم با خونکامها در سال
همه بل ایمن که دانستند الله و الله اعلم بالصواب
== هشتم خسته

قوه در طاعت چهار درو میشود کار بار تو نیکو
یک یا شصت در مقام غنا نیست اندک تو نیکو نادر
بیت روز تو دیگر جهان میشود و خرم و خندان
حرکت خوب نیست از ناوا که پیشانی است در رخ و عیا
قوه طاعت نیکو باشد اعتبارت به آب مرو باشد
انچه موافق این رسالت است از قول دانیال علیه السلام دلالت میکند
بر قوه اما قریب و خوف و در اموریکه مشغول میباشد که آیا
احوال و عاقبت در این اراده چگونه خواهد بود باشد یا
انکه خوف از جانب شصت داشته باشد و دل بتکر داشته
باشد اگر ترس از این اراده بجز بهتر است و اگر در این
اراده ثابت قدم باشد دست باز ندارد بیستم که از
برای تو هنگامه روز دید که باشد سلطان و کدورت نما
باشد و جدا از این بیستم که گفتگو و نزاع در میان
شما و شصت پدید آید و آن گفتگو بیفایده بعد پس بیاید
که استیلا ندارد بکنی و او را بیدماغ کنی که فیرت شما
در آن است و اگر شصت بسیار شما بکنایه یا هر است

تکلیف نماید باید که اعتبار بقول او نکنند که من باب
نیت و دیگر کسی که زیر دست و خدشکار باشد
عنقریب باشد که چیز را از دست او ببرد بعضی
تدف برسانند و بعد از این میبینیم بسبب غایب یا از
شخم سر و غیبه رویه خوشه کور و طالع نما بسبب آن
قوة تیر و بمقصود بریر و خداوند این طالع میباید
که از روز یکم روز سه شنبه مزاج و گفتگو با کسی کند
و در این روز مذکر کند و از دشمنان پرهیز کند و قرآن
در این روز کم است و کار و حریره در این روز با
با خود نگاه ندارد که اولاً بر است از قول دیا انهن
رو نماید و قرآن در پنج سالک و پانزده سالک
و بیت پنج سالک بود چنانچه از اینها بگذرند و هفتاد
سالک در اما دشمنان بسیار باشند که مکر صید و کار
نمایند البته سحر و اولا از خود بکنند و توبه چهل مرتبه
حضرت یلما نرا با خود نگاه دارند تا بصب بر سر و شاید

که سه صیغه و خطبه عرضش زده شود اما یک نعت بسیار
نعت شاهده خوانند و دیگر چنانچه ماه نو بهر بر لعل
نظر کن و مرغان هم خوب است تا بر شما مبارک باشد
و چنانچه بر عیسای داخل شود بر دست چپ نشینی و از جامها
سرخ و ارغوانی و از انگشته مادر و یا قوت شما را نیکو باشد
و بسبب یک رشته جات خرم و خوشنود کور و صاحب
این طاع و از چشم زخم سودا نایم بود که بسیار
دعا رنج اعراض او همراه خونکاه دارد تا امان خدا
باشد ان شاء الله تعالی و الله اعلم بالصواب
هم بیان می شود
بیان می آمد تو و در این نعت هم کار نیکو بود
از این نعت زیادت شود و در نعت بهر معنی
بنا بر آنکه این طاع برای بکار بار او نیکو بر آید
از این نعت شود مقصود حاصل کسرت و ترما خوش با ط
انچه بوفی این نعت است از قول دایره خبر و دلالت میکند

که بیاضی بملک شما برآمده است تعلق بتاره قمر دارد و پنج
سرطان و در چهارم بکن دارد و در اول شرف و در پنجم
قوة دارد و در هفتم اوج و در شانزدهم منع و در
نهم عدد و فرج و در دهم است بر قوه مزاج و اعتدال
طبیعت و رسیدن با ساری و ولادت و اتفاق افتادن
تعل و حرکت به اختیار و طایب چیز یعنی که از پدر
تصرف او بیرون رفته باشد و بسبب یکی یا زنی یا
مالی که از پدر باشد خوشنودن شما خواهد رسید دل
خوشدار که آنچه موافق حال شما باشد از بدیهات
و آینه احوال شما بگویند و دلیل از تو خوشنودن
مراد تو شگفته گشت و سرانجام کار تو بمان برسد
و میر بینم که در این نزدیکی از جانب شخصی بزرگ خوشنودن
شود و دوست و محبت زیاده در میان شما و او رود و
و شما به تغذ و عمل مشغول گواند که منافع بسیار داشته
باشد و فیض زیاده شما برسد و دیگر عیان معلوم شود
که مدت مدید بماند که اندک بستاند در طالع شما

بهم رسیده و امید در دل داشته باشد که از این
در این وقت تقوی افتاده بکشد در این وقت برب
شخص که شایسته شود پانجه دلخواه شایسته میسر شود
و اما واسطه یک کاغذ و نوشتن و از جانب شخص که حرف
نویس در اسم او باشد خرم شود و جمعیت بسیار
پیدا کند اما شاید که حرکت نیز واقع شود از مکان به مکان
و بسبب آن خبر خوش و شکر بیش برسد و خداوند این
طالع از کنار کار آب و پار در فشان بزرگ بیم بود
و از جانب شخص غریبه نیز غم زگر که بدش به زردی
بمیرزند و هرزه فتنه بود باید که صبر کند که بدو
را ده روزه که شایه ببرد که اندازد از راه هدایت
عرب یا کر در حیثی ثمانینه و میان ثمانی و ثمانی
رسانند و گویا کانی از حرف ثمانی و رود شایه
که بیمار در دهر اما هیچ خوف و خطر در طالع شایه
نیست و مستقبل احوال شایه در خوشی و سعادت مند و
خرم است و خداوند این طالع و از با همایون و الوان

و اکثر فیروزه و از ماهها ماه محرم و از روزها روز جمعه
و شنبه و از چهارپایان سم شکافه و چمن ماه نو بیند
در آب روان یا مرادید نظر کنند و چمن بزد بزرگ
روبرو در بقبله بایست تا مراد و حاصل شود و خداوند
این طاع باید که همیشه دعا همراه خود نگاه بدارد تا
از جمیع بداء و آنها این کور و اندر اعلم باشد
درم نصره الخارج
طاعت و نماز و خصلت اندک است بهر اندر
در بن مبرک و چمن ایوب یافت مطلوب نوزاد و سعادت
چمن ایمان اگر و جبرک میسر عاقبت بجا و جلال
انچه موافق این رسل است از قول دایم خبر دلالت میکند
که سوره النجم بطلک باشد برآمده است بعد اکبر است و درسم
مکس دارد و پنجم نظر دارد و هفتم شرف دارد و در
نهم ثبوت و یازدهم فرج دلیل است برفق مزاج و
اعتدال طبیعت و رسیدن و آسایش و عاقبت و افتادن
نعل و حرکت اما تعلق با ثواب دارد و کیفیت احوال شما

دلائل مبینة که کار هر طالع نما در ضعف و کمال در قوه و چنان
معلوم و مفهومی میشود که نقصان شمار در دهر و مخزون
و غلبه در شمار بسبب خویش یا هم نشین که از شیء جدا افتاده
و وقتها کسیر فای مانده و دعوائی در میان شما و تخفیر
در دهر یا رسیده باشد بسبب یک یا مکانی و دعوائی به
بیدار و غیره و شاید که شما با و غایب است اما هر چیز
که کسر دهد تا سرانجام کار به بیدار و غیره رسد نمیتواند
گرفت و با هر که بگریند در عرض بدر کنند و ظن غایب
آنست که در امکان که شما میباشد تخفیر ناپاک عهد
چهار که میشود بزرگوار و بزرگوار و هرزه خند بود
میخواهد در میان شما و خویش و نزاع انگیز یا شما و
از مکان خود آواره سازد و بسیار کمر میله بیناید و
هر میکنند البته میباشد که از جانب و احتیاط کنی و
از هر طرف و از هر طالع شما بیشتر از جهت هر
اوست اگر نه طاعت در این قوه عظیم دارد و دیگر

بسیار که مالیر یا میراثی تصرف نمی در آید و دیگر از جانب
غایب که مدتی باشد در سفر چند روز غیبت از جانب او
نمی برسد و لیکن از نزدیکی که باز خانه بوم باشد احتیاط
که بسیار چیز را از مالش بزنند و در دادن خیرات و صدقات
تقصیر مینمایند و عزیزانی که همراه خود نگاهدارند تا از همه بد
محفوظ باشد و آنچه مدعیان می باشد بعمل آید و چنان که در
میتوانیم که شما را به تحقیق حرکت نزدیک خواهد بود و در
حرکت چیز از دست نرفته باشد باز تصرف شما را
و خداوند این طالع را از چشم زخم بر آید و در دشت
و در دشت نه و در دشت اکثر اوقات عارض شود و
میتواند که برادران و خواهران یا کسی که بمنزله ایشان
باشد بیدار و در راه و عاقبت بصلح انجامد و احاطه
خواهها را شغله میرساند و خواهرات نمانند و بعضی در خواهرات
نمانند و لیکن زود باشد که خوب به بیند و بسبب خواب
دوستان در طالع شما بهم رسد و از مرد بزرگ به هم افتد

بنما برسد و در آخر کلمات بدرجه اعلیٰ برسد و کمره از کار
بسته نشاید و خداوند این طالع به چهار صیغه قطبه
حرفش زده شود و از جانب فرزندان خوش شود اما
فرزندانش با او نمائند و وی تلف شوند و صاحب این
طالع کینه دست بود و صاحب مروت و بزرگستان
حققت داشته باشد و بنماید که در روز چهارشنبه روز
نشوید و در حمام چرب نمائید که از جانب جنی بمنزله اثر کند
بنماید و قرآن و در چهار سال یک بار ده سال یک بار
و چنان از این یکبار در هر یک بنماید و چنان در مجلس در آن
بردست و بنشیند و از لباسهای سفید و زرد و اولوی شود
و از گنبدی که در و بلور و فیروزه و از چهار پایان ماهه سم
شکافه و صاحب این طالع بسیار که بی تو نباشد و دعا
با فو نکند و تا از جمیع برکات این کند و الله اعلم بالصواب
یا زده هم نفعه الداخل
طالعت الامم ایچجه نصاب تارید کار بار تو بکمال

بیت ثانی عشر مکان دارد معد و لوح نشان از آن دارد
برج ادوات گویشی خورشید کرم نرم است و مکره است و غنید
آب است نبات و شیرین سرد مکره است و معد تر سقین
مومعش و نمان قریبند همه نون سان ادیب دانشمند
انچه موافق این اصل است از قول دانیال مجرب دلائل میگند
بر فرزیره خوشنویس بر قوه ستاره و رسیدن خبر کار خوشی و
بر آمدن امید کم و آرزو کم و رسیدن غایبان و مدد یافتن
از جانب فرزندان و از جانب خویشان و نجات مجوسان
و از غم و اندوه بیرون آمدن از جانب فرزندان و امیدوار
گودیدن و بمطلوب رسیدن چنان مفهوم و معلوم میشود
که در میان شاه و شخص در این وقتها با تخر و سر بهم رسد
یا رسیده باشد و از جانب آن شخص خوشنویس و شاه
که ملکر یا مکانی به طرف در آید و بسبب شخص باز هم خوشنویس
شود و جمعیت زیاده بهم رساند و اما گفتگوئی مینماید که فی
مابین شاه و آن شخص رد و بدل نماید بصلح انجامد و از آن

روز نایب پنج روز دیگر بسبب کمزری و شفق شود و از زن
ایمنه یا مرضیه نامی حدیث کن و در این وقتها اراده نکاید که
و تو اینهم که باید که در این حرکت چیز بتعرف شما در آید
و دیگر از جانب خسر سیانه بالائی و ابرو سیاه پشانی بر آید
ایمنه میباش که بینی خنجر در باره شما مکرر و عید میکند و نخواهد
در سیانه شما و جمع و بنارعه اندازد و هنگامه سر پا کند
و اما اثر الکت مکرر و امانت و قبول مکرر و ضامن سر مشو
که پشیمان میشود و از جامهای او ان و از فاشهای عقی و مرد
بر شا ببارک باشد و چهره ماه نو بر روی عقی کس و چهره
بطب بر روی دست چپ بنشیند و باید صاحب طالع
دعا میکند همراه داشته باشد تا محفوظ باشد و الله اعلم بالصواب
دوازدهم عتبه الداخل

چه در طالع و راید عتبه داخل شود مقصود مطلوب تو حاصل
هر آن چیز که آن مقصود باشد طب کون بزود در خورشید باشد
بر و زجه که شد و حرم به پیش کل تو از کلمه ارم که

بسیار غایب مال که فواید بر آید حاجت از لطف اقدس
بروز جمع ناشی روز دیگر شود مهم همه مارت سیر
آنچه موافق این رسل است از قول دایره معبر دلالت میکند
بر دلالت فواید و پیرایش احوال و ترک کار که اراده کند
همچنین غلبه باشد که عاقبت کار شما بخیر شود و چه چیز در
که از دست شما رفته است آن را باز باریست شما باید
و هر چیزی که طلب نماید مشکل بدست آید و احوال خوب باشد
آنقدر برینین آن بسبب حرمت که از برای شما گفته اند پس
بسیار دفع آن عرو بکنید و دعای باطل اسحر با فو نکام
دارید تا از همه بلا که از این کور و برادر سر و دگر بیناید
که در این وقتها تا خوشتر یا بد ما غرض از جانب کس بخواج
شما رسیده الحمد لله بر شما خیر که داشت اما یکد عواید در
میان شما و شخص روید و در این وقتها حرکت بسیار
اختیار واقع شود اما تا این حرکت کمتر که باعث نقصان

تا خواهد بود در میان شما از سر که حروف عینی در
اسم او باشد اینجاست که بدین شما میگوید و احراز
و در نماز هم کامل میسر که کبریا احراز شما بر ۸ و در فتح
و فیروز بر دیت کفر و کور و دشمنان خود را ذلیل
کوند و آن چیزیکه از دست رفته بر آید بسیار و هر
رشته کمارت بدست آید اما از کانهاتن یک دایره
افروزنده احراز از کبر و بی نام خداست در اینجا کذب
مکن که هرگز در این میان شما و اذیت برساند و ندانم
این طالع نو ساز کار بود از بیابانها روان و از ماهها
ماه نه یقین و از روزگار روز شنبه و از خانهها یا تو
و فیروزه و چرخ ماه نو بیند بر روی آینه نظر کند و چرخ در
نزد بزرگتر و در برابر او بنشیند تا حاجت روا شود
و قرآن در چهار سال یک و نه سال یک بعد چرخ از این
قرآنهای بزرگ عمر او بیشتر است بعد عبدالله گوید
که صاحب این طالع بسیار مصلحت اسم اعظم و همراه خود نگاه

نگاهدارد تا از همه بلاد اینج کو دوتا ره طالع
او قوه گیرد از برج نخست بدرجه احدت بر سه
و از بلاد محفوظ باشد انچه تمام والد اعلم با انصوا
ن: سیزدهم عتبه الحاج
چهار طالع برآمد عتبه حاج کشید بر توهم باب معارج
انچه موافق این رمل است از قول دانیال پیغمبر ص دلائل
میکنند که زهره خالص برآمده است و زهره نوازنده
نملک لافلاکت و از روز جمعه تا روز دیگر فرم
شور و از این روز بیدماغیها را بخاشاک بریز
و از شخص غنید رویه نرم اندازد کام یاب و این طفل
دلیل بود بر تنخ در ستر و اینج برون از خوف و سرفراز
یافتن از بزرگان و اهل طرب و شفع شدن در امر
فیر که ابتدا اینی ای و بتصرف در آمدن و سیر یا مای
یا داشته یا کاغذ که سبب کمر از اینها خوشنود شود
و لیکن از جانب شخص درازند را حتر از کس که آن شما
حوسیر میکند اما بدل داشتن باشد و در مخفی نگردید

میکنند و میخواهد که شما را از نظر ایندازد البته با اشیاطه
باش که در پی آتش که نقصانی بنی برساند و گویا
تخفیر دیگر هست که باراده هر ستر مرغی بنما بزند و شما را
بدینا که البته نصیحت او را بشنو که از جای خرف و شوق
بنما برسد و در این وقت هر کجا بعزم میماند و دارد
شور اشیاطه کن بباک خوف و از آتش و در این نزدیکیها
قوة کیه بنما خواهد رسید و از جای که فیر نهشته باشد
یا از فرزندان یا از خویشاوندان و از کور و از جانب مدینه
یا سکنه نامیر شده کور و خداوند این طالع را باز
از جاهای غنی و از تکی که در و بورد و مدید و از ماهها
ماه ربیع الاخر و از روز یکم روز جمعه و از بهار بایان
کوفت و چهل ماه و بنده بر نقره نظر کند و چهل نذر بر سر
رود در برابر او بنشیند تا کارش براد کند و قرآن
و یکصد و سی و شش سالیکه و با نذرده سالیکه بگوید
از اینها بگذرد و عرش بنویسد و خداوند این
مال باید که همیشه دعیار عظیم ایشان با خود کند و در تار

بلا ما اعني كوناثا وازيحه واذرا علم بالصواب
چهاردهم نفق

نفق الخذ چه در طالع در آید ز اندوه غم و اندر فراید
برای مدعا یکم از اینها هر دو در شهر کشاید
بیاید سر فراز از بزرگان همیشه عشرت و دوست نماید
انچه موافق این رمل است از قول دانیال غیر بدلاست
میکنند بر محبت و سلامت برون شما و از بزرگان بنویسند
دیدن و شروع کون یا مورخ و از جانب برادران
و خواهران و خویشان خوشتر دیدن و انچه موافق است
مدید است در طیش بورد این وقتها بدست شما
میآید ولیکن میباید که شما سر بکنید تا کار بعد عا کوه
و بواسطه مرد صالح امیدت بر آید و از جانب شخص
بر مو وزن بلند بالا یا فرح و شهرت و بجهت
چند نوشته کار تو بالا گیرد و از جانب شخص ضایع روز
که در میان شماست و آید و شد میکند ایسر مباحثی
که بعد از چیز از شما لا بعضی تلف برساند یا

بآنکه سیانه عشق و دوستی و نزاع افکند دیگر بنماید که
نما و بعد از این در مکان دیگر رجوع شود و در آن
مکان هر نفر بشما امداد نمایند و شاید هم مایه تصرف
نما در آید که باعث افزودن فراغت نماید و مستقبل
احوال شما در نهایت خوبی میگردد و قرآن و در سه
سایک و ده سایک بود و چیز از اینها بگذرد و در پنج
سال برسد و خداوند این طالع میباید که در نمازها
کامل نمکند و امور فری بکنند و هر کس میسر کند باشد تو هم
کنند تا کارهای بسته او گشوده گردد و از لباسهای سبز
و عنایه و از گنجهای عقیق بر او مبارک است و از ماهها
ماه رجب و از روزهای روز جمعه و خداوند این طالع را
از چشم زخم زمان بیم بود میباید که همیشه دعای با
خود دارد تا از هیچ بدی آزار نباشد و الله اعلم بالصواب
پایان زده هم اجتماع است
اجتماع آمده است در نجات بعد از این یک کبود است
بیناید که در جهان با شیر از بد خلق در امان باشد

کام دل را بیاید از اطلاق یک پیش آورد عاقل پاک
هست بخت یا ورت کور خرم شد خا طرت کور
انچه موافق این رمل است از قول دانای بی غیر ۳ رلات میکند
که اجتماع بخت باشد برآمده است و تعلق دارد ببطارد و عطار
نویسنده ملک الافلاکست و بر پیش جو نوار است و در ششم از دایره
مکس دارد و پانزدهم هم عدد دارد و در وازدهم
طرح و در هفتم شرف دلیل بود بر کثرت خرم و خوشحالی
در کار که ابتدا مریانی و بهر طرف در آمدن و ستر با مایه
یا نوشته که بسبب یکی از اینها خوش خوش و از جانب
اهل علم و بزرگان منفعت دیدن و صاحب این طالع
بر بار و یا بر ساق ادنی بود آن نشانه بود
و از جانب معیل یا جعفر نام صاحب طالع کنز که در زبان
هست شایسته و بدل دشمن اما از عهد و رسم و رسم نام
بسیار خوش می شود و می نماید که در بعضی اوقات تفکر
و غلبه می نماید اما بسبب غلبه همیشه تفکر بیشتر بهر وجه
و اندیشه بر فو ۵۵۵ مده که اینهم مدعیان کما بود

افراد را اینها نشو وخت میبینم که بسبب نوشته جانی
و نشو و خرم شور و شاید که از حیوانات کوچک چیزیکه
بمعرف شما درآید و از جانب بزرگ سرافراز نویسد
و ظن غالب آنست که اندک ناخوشی در مزاج شما برسد
و لیکن الحمد لله بخیر بگذرد و بعد از این هیچ غم و فطرت
در طاعت غم بینم و چند غزلیات آنست خوانم رفت
و نفع بسیار خوانم دید و قرآن شما در چهار سالگی و
شش نوزده سالگی و بیت یکسالگی و چندی از این بگذرد
عمر او بنوشته شد و از جامهای او ان زرد و
میخک و از خاتمهای قوت و چندی ماه نو بیند بر روی
سجده نگاه کند و چندی در مجلس داخل شود و در بقعه
بشین و از روزی روزی و شب و از ماهها ماه زیج
و خداوند این طالع مینماید که دعای او دجانه همراه
فوق نگاه بدارد تا از بلا محفوظ باشد و الله اعلم بالصواب
شش نوزدهم طریقه

مراعات پنج بطاع همیشه نه حصول مطیع اجعین شده
انچه موافق این رسالت است از قول دانیال علیه السلام دلالت میکند
که حاکم در دارالامان در پیش تو سیاید با مهر و نعمت و
کویا میبینیم که با اتفاق افتادن نقل و حرکت متردد در
و کار در پیش خود هرگز نیست و چنان بینماید که حاجتی
به شخص داشته باشد یا شتران بخویش و با سالی برآید و چینی
بینماید که حرکت بشمار دهد و در آن حرکت کرشمه کار
نمایند که در از جانب غایب خبری برسد و بینماید که بکار
بزرگ شتاء رجوع شود و در آن مکان با چهار نفر دیگر
اتحاد میکنند و بعد از آن کار شتاء برآید بر ریه اعلی
برسد و کمره از کار بسته است بکشاید حوت و سعادت روزه
دهد و آن مطیع که در دل دارد حاصل شود و قرآن شتاء
در سه سائیک و نه سائیکه بود و چنان از اینها بگذرد عمر
بهشت رسیده و خداوند این طاع از چیزهای شکر از زمین
روید با طاع باشد و از خرید و فروشی بار و زکری باشد

و باید که صاحب این طالع به تعویذ نباشد و از فائده آن
و از روز یکم روز سه شنبه و چهارم و پنجم و ششم و هفتم
نفران کند تا برادر مبارک باشد و الله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین و اسئله و السلام علی افضل
المرسلین محمد و آله و سلم و علی بن ابی طالب
علیه السلام بداند که غرضت منافع حکیم و خالق عالم است عظمت
خیر و شر و دفع و ضرر بدانان هیچ بدان تو بعلوم و حکمت
و مقتضای سلطنت سوط و مربوط و اید و احدیر در
انوار و اعمال خود بر خیر و شر و دفع و ضرر مطیع و آگاه
نکر دانی و طریق دفع مضار و جلب منافع و بر هر یک
مخفی و مستور داشت تا الله همت و مطالب و استیجاب
نداشته و کل برین به قدرت بهر شان و نایب
و در دفع مضار و جلب منافع توکل از او جویند

از این جهت گفت عزت و علا امر با مقتضای مقام
از عقل و از کلام در کلام مجید خود که و شایسته این
در جمیع امور فرموده و طریق استخوانی و تنالیست
منقول از انشاء الهام و فصول اعصار در کتب و رسائل
بسیار مرقوم و منبسط به و چنین اطلاع یافتن بر علو
مطالب و تارب از غیر و شرف و نفع و ضرر اخلاق و اشکال
دانشه و غیر از مراتب علوم و سیر دانشه اند از اینها به
بعد از اینها خاطر ما طریقه سرف به فقیرانه سلیم
آنچه رسید که طریقه تنالیست استخراج نماید که بر عهده برادران
دیگر ایشان شود و اطلاع یافتن بر تشریف و تشریف
مطالب و مقام خود که باعث اطمینان فواید و تسلط
تویش دل خود و طریقه تنالیست اینک با طهارت باشد
و از روی صدق و اخلاص عام و راه اندوخته به
دوره نوید ۴۲ مرتبه بخواند و ۳ مرتبه صلوات

بر محمد و آل او ۳۳ و اله غفر له و ملا حفظ نماید که مطلب
او در کدام یک از جدول است بعد ازان از روزه
صدق و افطار نیست نه و انست بر یک از فایده
ان انرا نشسته ازان حرف که انست گذاشته ابتدا کینه
و چهار چهار بشمارد و حرف چهارم را در کمانه علیحه
نویسد تا تمام شود بعد ازان از اول صبح بشمارد
و بهمان طریق تا بحرف که انست گذاشته است
و حرف اول صححه بود در بالا ازان حرف
خط اول بنویسد انچه بیرون آید عمل نماید
و یک مدعا اول مرتبه و دوم مرتبه گفت نماید
که موجب سخریه را استهزاء است و عدم
و ثواب و اعاده قدر بر سلامت و تقدیر حضرت
این دو تمهال است باید در متابعت این امر بود
با نیت طلب الهی استغفار نماید از روزه صدق عمل نماید

واین جد و لها این است

مقصود بر می آید یا نه

ز م م ح و ی ق ص

د ا ی و ب د و ل

م ت د م ق ح ق

ص ا ح ی و ص ا و

د ل ص د خ ش ل ب

و و ن ط د د م و

ب ب ی ل ر س ش ک

س ع و ش ی ی د د

باسم منصف میرسد یانه

ز	م	ب	ا	و	ن	ا	ل
د	ص	ی	ز	ب	ب	ن	ب
م	ت	م	م	ن	ب	ن	ن
ص	ی	ص	ص	ب	س	ب	ب
ب	ع	ت	ر	و	ی	و	س
س	ن	ن	ی	ع	م	م	ن
ی	ی	ی	م	ر	ش	ز	ا
س	و	س	ن	ی	د	ی	د

در این معیار ضمه منفعت یازده

د د ت ن م م ر د ف

ی ی ی ک ع ن ن ا د

م م ی ا ع ع ن م

ا ا م د و و ع د

ض ض ا ی ه ه و و

ن ض ض ن ف م ه ف

ع ب ب د ب ب ه ش

و و ت و د د ی د

اے خیر کی فتنہ خوب بستانے

ا ب ا ب ی ی د م

ن ق ا ا خ ی ج ہ

ب ن ی ی س س ا ق م

و ی ب ذ ا ن ا ق

ق خ ش د ع ب د م

و ر ا ا م ک ی م

د د ن ل ق ب خ ک

س س ا ب ذ ت ت س ب

ایز عویر صلح انجامدانه

ب	خ	ت	ا	ر	ص	ر	ح
خ	م	ک	و	س	ا	ا	ب
م	و	ی	م	خ	ب	ن	س
و	ر	د	ا	د	ا	ع	ل
ع	و	و	ح	ا	ع	ی	ه
ل	ا	ب	ا	ب	ل	ه	ن
ب	ب	ت	ح	ش	ب	ر	ا
و	ش	س	م	د	د	و	ت

تعبیر این خواب خوب است یا نه

ت ت ا ا ع ع ی ی

ب ب ن ن ی ی ی ی خ خ

ر و ا و و ا ب ا

م ی ی ت ب ا ن ع ش

ن خ ب ی ی س ا ی ط

ت ب ر ا ک ر ع ن ن

د ک د ی ی ی س ا ب

د س س و و ه ت د د

اینده ی خیر غلبه یان

ب	ا	ب	س	ز	ی	ی	ع
و	ن	ع	ی	د	ک	ی	ک
ی	ا	ب	ن	ت	ر	س	د
م	ا	ی	ف	ش	ز	ا	ا
ی	ا	ر	ی	ت	و	ت	د
ک	ن	م	ه	ا	م	ا	ن
د	ی	م	د	د	ا	ک	ا
ه	ی	ن	ر	د	د	د	د

انرا بر سفری بسیار بیان

ز ا ب ا و ز ط ز

د ا و ا ب ی ل ی

ی ا ن ا ن ا س ن س

ی ف ج ف د س ا س

ا د م ا ز ی د ح

ا س ا س ی ب ی ا ن

ن ی ن س س ا س ا

ف ی ن ی س د س د

ایرسلطان لیت کند یانه

اع س ا ی ا ل

ن د ط ر س ل ا س

ل ن ن ل ط ب ا ط

ا و خ ا ن د ر ن

ع ا ع ع د ی د ا

ا ن ا د ل س ل ل

ت ل ت ن ک ط ک ش

ن ا ن و د ن د

ایں ترکیب و امعشور سانه

ت	م	م	ت	ز	ف	ن	ز
و	ا	ا	و	ی	ک	ک	ی
ج	ح	ح	ج	ب	ب	ه	ب
ش	ب	س	ف	و	ا	و	س
د	س	ز	ا	ب	ا	ت	ق
ر	ن	ن	ا	ش	ی	ب	ن
د	ب	ز	ج	ا	ش	ی	ا
و	س	م	ی	د	د	د	د

در این تخریج خیرت باشد یا نه

ا ا ت ب ی ی ی ر

ن ن ک ن ز ز ا ی

ن ن ی س ب ر ن ت

ا ا ز ا م م ن ی

ی ی ی ب ن م م ه ن

ن ن ت ن ت ت ر خ

ب ن ب ا ا ب ا س

ش و ش ت د د د ن

در این سفر خیرت باشد یانه

ا ب ت ح ی ی د د

ن م ک ک س ت ا ت

ف ف ی ب ر ع ن ه

ب ت س ت ا ب ف ر

م و ر ا ن د ب ز

ف ا ه س ع ی ت ک

ت ن ر و ب س ب ن

و ف و س د ر د ت

این سفر که همیشه دایانه

ا ب ا ا ی ا ر ر

ن ی ا ا س ن د د

ف س ه ه ر ف س ا

ص ر ف ی و ا ر ن

ر ل ک س ت ب ن ف

ن ت د ر ب ه و ش

ز ب ن ن ی ر ر ب

ر و و و د د د د

دوستی کے لئے بہترین شخصیت

ا د ا ا ی و ی ز

ن س ن ی د ت د ن

و ی و د س ا س و

ت ی ت س ی ن ی ت

ک ش ز ی ر خ ب م

د ص ا ر ن ن ن ر

ش ش ی ن ا ا ب ب

ی ی و و د د د د

این شخص محصل علم عالم گردید بانه

د س ا س ا ک ع

ه ع ر ب ا م ی ا س ا

ه د ع و ع ر ی ب

ل ت ک ی و ح ن ف

ا ل ا ا م ن ض ی

م ص د د ک ی ف ه

ل ب ل ب ش ا ش ا

ر ش و ش د د ر د

خرید این مطاع نفع دار بر پانده

ا ب ا خ ی ی ی ی

ن ن ن ی م ف م د

ت ع ت ن ا ب ا ا

ع ا ع ی ب ش ن ن

ا د ق م ن ا م ت

ف ی ا ا ع ن ن ع

ب م د ب ا ت ا ه

ش ا ر ت د ع د ر

خرید این ملک خوبست یا نه

ا ا ا ن ز ز ز ف

ی ی ی ع ن ن ن ی

م م م ح ل ل ل م

ک ک ک س ن ن ن ض ل

ف ف ر ش ع ع ر و

ه ی م د ا ن ی ب

ب ب ب م ی ی ی ش

ن ن ن ق د د د ت

از این خبر خلاصی یافت یانه

ز ز ب ب و ح س ی

د ب ی ر ا س ا ا

ر خ ر س ح ل ی ط

ب ا ب ه س ص م خ

خ ی ا ل ل ن ن ا

ا م د ص ص ی د ی

ی ی ر ن ا ا ح ب

ب ب ب و د د س ی

مکان حرکت کرد خوبست یا نه
از این

ا	ا	ا	ا	ت	ی	ی	ک	ا
ن	ن	ر	م	ن	م	ن	ق	ق
ق	ک	ر	د	ل	ا	و	و	و
و	ن	ر	ر	ح	ح	ش	ش	س
ر	ر	و	ت	ک	ک	د	ن	ن
ت	ت	ن	ق	خ	ب	ق	ل	ل
و	ب	ل	ن	ب	د	ک	ک	ک
س	س	ن	ن	ت	ت	د	د	د

این کلمه شده است آید یا نه

ک ا ب ا م ی ا ک

ش ن س ی ر د ک ا س

ه م ن ع ز ش ی ی

و د ب ک د ه د ن

ب ب س ی د ی ت ب

س د ت ی ت ا ن د

ت ن ی ا ا ش ا ش

ی و ی و د د د

در این سال کریمه باشد یا نه

د ک ک د ر ر س ر د

ی ا ا ی ن ن ن ن

س ی ی ا ا ب ش ا

ل ا و ل ا ش د خ

ر د د و ز د ر ب

ا ر ا م ن ی خ ی

ی ا ن ر ک ب س س د

و ا ر د ل ل د

از این شد تخلصی بایانه

ا ا ر ه ز ی ف س

ی ن ع ش ن ش ن د

ش د ش ت د ت و ی

ت و ز ن ر ی ا ه

ا ر ی ا ح ر و ن ی

ت ف س ت ی ع خ ی

ا ب ت ذ ب ش ی ا

ن د ه د د ر ا د

درین شرکت منفعت باید یانه

ا د ا م ز ر ی ش

ی ی ن غ ن ن ش و

ش ش ر ل ر د ا ک

ا ا ک ا ک ک ت

ت ث ز ب ن ن ی و

ف ف ا د ع ع ن ن

ب ن ن ب ی ب ا ه

ن و ر ت ر د د ر

در تجارت منفعت بسیار

ا	د	د	ت	ز	ر	ر	ج
ت	ا	ی	ا	ج	ی	ن	ر
ا	ن	ت	ت	ر	ن	ج	ک
ت	ج	ا	ر	م	ا	ر	د
ن	ر	ت	ن	ف	ت	س	ب
ع	ض	ی	و	ه	ت	ر	د
ی	ر	ن	ر	ا	ب	ی	ب
ب	و	س	و	د	د	ت	د

اینکه صحت یابد یا نه

ا ا ب ا ی ی ی ی ز

ن ن م م ا م م ا ی

ر ر ر ن ی ی ی ی م

ض ض ض ش ر ز ی ب ض

و ر د ص د ص ر ح

ص ح ا ت خ ت ز ن

ت ی ی ی ی ا ک ا

ا ب ش ب ب د د د

حکایت نصرت یابد نادر دختر این

د	ف	ب	ص	ر	ت	ع	ل
ی	ح	د	ح	ن	ا	ب	ا
ج	ا	ز	و	ن	د	ش	د
ک	ش	ک	ا	ن	م	س	خ
ص	ن	ت	ر	ر	س	ف	ش
ت	ت	ت	ا	ب	ح	ح	ی
ا	ز	ب	ن	ت	ر	ا	ج
س	ب	ش	ن	ت	ه	د	ک

مکمل کے لئے خوشی
در این سکنایه

ا د ب ا ح ر و ن

و ی د ا ا ن م ی

ل ب ع ن ت ل ا ب

و د ش ل د ح ت د

د ا ب ح ت ل ق ر

ر ت د ک ق ب ر ت

ی د ک ب ب ب ف ه

و و ا ت د د ف ر

از کرم معزول میشود یا نه

ا	د	م	ح	ز	ر	ع	ر
ح	ی	ز	و	ک	ن	و	م
و	س	ا	ت	م	ل	ش	ش
ت	ل	و	ب	م	م	ر	ط
ع	ع	د	و	ز	ز	ر	ل
و	و	ا	ا	ل	ل	خ	ن
ک	ن	ر	ج	ر	ش	س	ا
د	و	ا	م	د	د	ل	ر

جاه و عزت مییابد یا نه

ع ج ع س ن ا ن ر ع

ت ه ت ی و و و د

ج د ج بر ا و ا ج

ه ل ه ا ت ت ب ه

ا ا د س ف خ س و

ز ر ت د و ب خ ن

ن ی د د ش ا ا ا

و ب س ر د ی ت د

این کار از این شخص میاید

ک م ب ک ا ی ا ا

د ش م ر ک و ی ک

ن م م م و و ن ا

ب ک ت م ا ا ا ا

م ه م م ی ل ا ی

م ک ک ش ن ا ا و

ت ر ه م ب ب ل ب

ر ر س و د ن ف د

ا ب ج د ه و ز ح
 ط ی ک ل م ن س ی ع
 ف ص و ی ر ش ث
 ث خ ذ ض ظ ع لا
 در احکام بیماری **باب** ابجد

اول نام بیمار و مادر او و بی ابجد در آورده و دوازده

دوازده طرح کند هر چند باقی ماند بگرد یک باشد محل و بماند

نورسته بماند چونو به چینی تا آخر دوازده برج بهین نوع است

محل ص ص این طالع را از پریش یا جاح یا بر سر لاه

یا ب نهر و زیر درخت بیوه دار آفت رسیده علامتش

آنکه آشفته شود و حرف کس نشنود و در خواب بیوه گوید

وزنک ادرخ شود و فریاد کند در دسر و قویج و حرارت در رو
پدید آید و اگر لک بماند زبان بد چشم زخم رسیده باید که
این دعا همیشه از خود خواند **بسم الله الرحمن الرحيم**
اللهم احفظ صاحب الكتاب من كل آفة ومن
كل عين لامة ومن شيطان هامة ومن الجن
والجنة وغول وغولته وساحر وساحرة
وكاهن وكاهنة اعود بكلمات الله التامات
مات کلماتها من اسماء الحسنی وشر التامات
والعامه بحق انه من سليمان وانه بسم الله
الرحمن الرحيم فسيكفيهم الله وهو السميع العليم
و آیه شفاء و دوشه بشوید قدر بخورد و بر سر روی خود بمالد
طالع ثور دلیل کند بر نیکه جانی سازگار رفته و از
زبان بد مفرقت باور رسیده و از پریان انوار نشیده علامت
آنکه فریاد کند در دسر و در چشم پدید آید لب و دلم آن او

خفت خود و صفای ب خود تصدق دهد و این دعا را بخواند تا شفا یابد
بسم الله الرحمن الرحيم اعوذ بكلمات الله التامات
من اسماء الحسنی ومن شر السامة والهامة ومن
كل عين لامة ومن شر الشيطان الرجيم ومن شر
حاسد اذا حسد وایة الكریم وایة شفاء
نوشته با کلام بشوید بخورد و این طسم را در غاید در زیر دامن ببارد

اب لی کی ش داد فرع ون ن م رود

طالع جوزا صاحب این طالع پیرایه مقام او در قبرستان است
وکن را بنهار روز و شب در اینجا که رکعت و رکعت رسیده اند اسم
ویر در دکنه و دکان در تنج است صفرا دارد چنبر در خاب رود
چیزهای قریب و عجیب بمنه این دعا بنویسد با کوزن فولاد همراه
خود نگاه بدارد تا بلا از او دفع شود ان شاء الله تعالی بسم الله الرحمن الرحيم
ان ربکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة
ایام ثم استوی علی العرش یغشی اللیل النھار

يطلبه حيثما والشمس والقمر والنجوم مسخرات
بأمره الإله الخلق والأمر تبارك الله رب العالمين
وآية شريفة شفا هو بنوید و بنوید بخور در شفا باید باشد
سرطان دلیل کینه که روزی شنبه در غرابها و قبرستانها و
مکان چهار پایان گذر کند و بر یوانت رسیده دلیل آنکه تمام
استخوانهای او در دکنه این دعا بنوید با خود دارد شفا یابد
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الشافي بسم الله الكافي
بسم الله المعالي بسم الله العلي لا يضر مع اسمه شيء
في الارض ولا في السماء وهو السميع العليم
و ننزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
و این طهر هم خود کندش دادن م هر و د فرج ع ن
اسم دلیل آنکه انور باد رسیده علامتش آنکه شفقت
سخن گوید و در خای به همد گوید اگر کفرک باشد از یک
تر رسیده باشد و یا این دعا بنویسند با خود نگاه دارد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّ
اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَأَنْفُذُوا وَلَا تَنْفُذُوا إِلَّا بِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّهُ
مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْآتِلُونَ عَلَيَّ
وَأَتُونَ مُسْلِمِينَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَآيَةُ شَفَا بَنُو سَيْدِ بَاقُو دَارِ شَفَا بِأَيْدِيهِ
سُنْبُل دِلِ كُنْدَ كِه بِرِ سِرَّ لَه دَا كُنَا رَا تَهَا وَ خَرَابَهَا بِبِنَام
خَدَا كُنْدَ رُكْعَه بِه اَعْضَائِشِ دَر دِ مِ كُنْدَ چَا نَخْتِ بَ شَه بِرِ ظَاهِرِ شَفَا
بِجَه كِه خَمَزِ اَز دِ مَ اَعْشِ بِرِ وِنِ آيِدِ وَا بَ اَز چِشْتِشِ فَرِ وِرِ زِدِ چِشْتِ
خَابِ رُودِ شِيَا طِينِ اَو لَ اَ چُنْ كَ زَنَنْدَ اِيْنِ دِ عَا لَو بِاقُو دَارِ دَر
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ اَدْعُوا اللَّهَ اَوْدَعُوا الرَّحْمَنَ اَيُّهَا
مَنْتَ اَعُوذُ لَدِ الْاَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَلَا تَجِئْ بِسُلُوكِ
وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ وَقُلْ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَه

شريك في الملك وامر يمين له ولي من الدال وكبر

تكميلا وايضا طمس بنويه و دكندن م رودف روعن

ش داد **مستطاب** دليل كنه كه در خواها و كن راها

صاحب اين طالع بيه نام خدا كذا ركه در روز سه شنبه و او

تعب رسیده و نشان آفت او است كه سر و چشم او درد ميكنه

و پشت و كمر او درد ميگيرد و كوش كج شود لرزه بر اندامش

افته حرارت عارض شود مزاجش غليظ شود كه فاب ندارد اين

دعا را نوشته با خود دارد تا از بلا محفوظ باشد ان شاء الله

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم احفظ صاحب هذا الكتاب

بحق انتم من سليمان وانه بسم الله الرحمن الرحيم

الا تعلقوا على واتوني مسلمين آية الكرسي واية ثمانية وبنويه

با خود دارد **عقرب** به اندر علت و در روز شنبه بعد است

در كن رآب يا در مكان چهار پا يا ن اين علت يافته است كه پشت

به بيان او درد ميكنند و رنج او از سردی وارده شده است

این دعا هر طشت بنویسد بخورد شفا یابد ان شاء الله
بسم الله الرحمن الرحيم يا غفور يا ودود يا ذا العرش
المجيد يا فعال لما يريد يا نور السموات والارض
يا ذا الجلال والاكرام يا غفور يا لا اله الا انت
تمهروني سهرش علاه يا صم بكم عني فهم لا
يجمعون برحمتك يا ارحم الراحمين
دلیل نند که در زیر درختان مفت باور سیده که دلمان درخت میخو
دخاب نزار و دعا بنظر سینه با این دعا با فو دار و شفا یابد
بسم الله الرحمن الرحيم ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض
في ستة ايام ثم استوى على العرش يغشي
الليل النهار يطلبه خثيثا والشمس والقمر والنجوم
مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك الله رب
العالمين بحق اهلنا شراعتنا يا احد يا صمد يا فرد

الابا لله العلي العظيم وقل الحمد لله الذي لم يتخذ
ولداً ولم يكن له ولي من الدن والكره تكبيراً
برحمته يا ارحم الراحمين يا محموت يا طوطيا يلهم
يا مجيد يا غفور يا ودود يا حنان يا منان
يا فعال لما يريد يا نور السموات والارض يا من
احفظ هذه الكتاب برحمته يا ارحم الراحمين

۶۶۶۶۶۶ و بسم الله الرحمن الرحيم
دلیل کند که صاحب این طالع وقت مغرب در قبرستان کهنه یادگار
چهارراه یاد در زیر درخت بی نام خدا رفته کذا کرده و اولاً از شیطانی
آثار رسیده بحدیکه تباهی میکند و نیت کند و در دیکه گاه گاه
روزه براندازد میافند این دعا را بنویسد با خود دارد و رفع شیوه
بسم الله الرحمن الرحيم اللهم يا ذا العرش الكريم والملك
القديم والعطاء العليم والصراط المستقيم بسم الله
الشك في بسم الله الكافي بسم الله لمعاني بسم الله لا
يضر مع اسمه شيء في الارض ولا في السماء

وهو السميع العليم برحمتك يا ارحم الراحمين يا عزيز
يا غفور يا هو يا من هو يا لا اله الا هو سبحانه
اني كنت من الظالمين بحق الهيا شر اهيا برحمتك يا
ارحم الراحمين بسم الله الرحمن الرحيم يا معشر الجن وال
انس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار
السموات والارض فانفذوا لا تنفذون
الا بسلطان وانت خير الراحمين ^{عشر} ^{عشر} ^{عشر}
برحمتك يا ارحم الراحمين العمل الساعة الواجبه

حوت ديگر کند که صاحب بز طالع يوم پنجشنبه در برستان
و مکان چهار پا یا نایب نام خدا یقاله کذ رکعت است و ضرر بر او
رسیده که از درد هفت اندام سینا لد از حرارت و صفراست
و از خاب بهجه در سینه و خلق او بدر آید این حرز را با فون نگاه
دارد و چیز ریصدق بکنند تا شفای بدانشاء الله تعالی
بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله الملك الحق
المبین لا اله الا الله هو العلی العظیم ما شاء الله

روز شنبه بیمار شود رخت او از در دشم بود و چنان هفت
بگذرد شفا یابد **جوزا** هر که بر طالع جو نوباشد روز شنبه
بیمار شود و او را درد معده بسیار باشد و چنان از هفت روز
بگذرد و صحت یابد **سراج** هر که بر طالع سرطان باشد روز
عم شنبه بسیار شود و از در دشم و در دریم بود تا هفده روز
نگذشت بعد از آن شفا یابد **اسد** هر که بر طالع اسد باشد
روز پنجشنبه بیمار شود و بیم مرک بود تا چهارده روز بگذرد
بعد از آن شفا یابد **سنبله** هر که بر طالع سنبله باشد
روز جمعه بیمار شده باشد از دیو و پری رخت رسیده باشد چنان
از شش بگذرد شفا یابد **میزان** هر که بر طالع میزان
بود روز شنبه بیمار شده باشد تا ده روز بگذرد بعد از آن شفا یابد
عقرب هر که بر طالع عقرب بود روز شنبه بیمار شود و بیم
او تا ده روز بود چنان از ده بگذرد شفا یابد **قوس**
هر که بر طالع قوس باشد روز سه شنبه بیمار شود و رخت

بیم جو چمن از این بگذرد ثغایا بد **جدی**

هر که بر طالع جد باشد روز چهارشنبه بیمار شود تا هوازده روز

بکشد و چمن از این بگذرد ثغایا بد **دلو**

هر که بر طالع دلو باشد روز پنجشنبه بیمار شود تا چهارده روز بکشد

بعد از آن ثغایا بد **حوت** هر که بر طالع حوت باشد روز

جمعه بیمار شود تا شش روز بکشد چمن از شش روز بگذرد ثغایا بد

شرح قدح مغربی بخور کواکب

روایت است از حضرت امیر المؤمنین^ع و آنحضرت از رسول خدا^ص

که فرمود از لفظ کوبه باریه ابرار شنیدم که فرمودند در شب معراج

در آن مقام که اول سدره المنتهی میگویند رسیدم دیدم قدح

معلق آویخته از نور پر رسیدم از جبرئیل^ع که این چه چیز است

که بزرگتر و عظیم تر از آن چیزی ندیده‌ام گفت یا رسول الله این

هدیه است که حق سبحانه و تعالی از برای تو و امتان تو آفریده است

که هیچ پیغمبر نپذیرفته است و این دعاها هزار خاصیت

در آنهاست و این دعاها اهل دنیا موزید و دیگران که

یا محمد هر که این دعا را با اعتقاد درست بخواند هر مطلبی که از خدا ترس
طلب نماید بیشک برآورده شود و خاصیت دیگر آنست که این
دعا را هر که مداومت نماید هرگز محتاج نشود و دوزخ و خدایات
و جمیع خدایق عزیز و کرام شود و خاصیت دیگر آنکه کار دنیا
او بسته شده باشد این دعا را سه بار بعد از نماز صبح بخواند
و بر کلاب بدست و دست روی خفیه او بشوید البته که کار بسته او
کنده شود و محبوب القلوب شود و خاصیت دیگر آنست یا محمد
هر که او دشمن باشد و خواهد که دست و مهرمان گوید این دعا را
شب در وقت خوابیدن که جمیع خدایق در خواب باشند مکرر سه
بخواند بر عود خام و در آتش اندازد به نیت انداختن البته
که آن دشمن روزی هفتم بیاید و دست و روی او را بپوشد
باذن خدا ترس و اگر دشمن او از بزرگان باشند البته که
او را بطلبند و نوازش بسیار کنند و در نزد خویشانشان و
خاصیت دیگر آنکه یا محمد هر که این دعا را در بالاسی بسیار
سه نوبت بخواند بسیار صحت یابد باذن الله تعالی و خاصیت
دیگر آنست که یا محمد هر که این دعا را هر پاره نبات بخورد

بخواند و بخورد هر که خواهد بشخص هر کس از درجی رشتو
و خاصیت دیگر آنکه یا محمد هر کس این دعا را از جهت دولت
و منصب که از پادشاه خواهد مدت چهل روز هر روز پنج مرتبه
بخواند و اما وقت خواندن آن آنست یک مرتبه بعد از نماز صبح
و یک مرتبه بعد از نماز ظهر و یک مرتبه بعد از نماز عصر و یک مرتبه بعد
از نماز شام و یک مرتبه بعد از نماز فتنی بخواند و اما در وقت
خواندن باید بخورد بونفاد مثل عود و عنبر و اما در روز آخر
در این پنج وقت هر وقت یک شفق کند روین شفق غیر اشهب
باید بسوزاند و سه روز آخر را روزه بدارد و میواند ابدان خود را
و هر روز یک مرتبه غسل کند و جامه پاک بپوشد و روز آخر در خانه
خلوت بنشیند و با کسر سخن نگوید و در همان روز تصدق بدهد که
بیشک مرادش حاصل شود و بزرگان دین بسیار تجربه کرده اند
و خاصیت دیگر آنکه یا محمد هر که این دعا را هر روز یکبار بخواند
ثواب نو که محمد خدای تعالی بادر است کند و ثواب ۳۰۰ و
عیسای ۳۰۰ و ثواب ابراهیم خلیل اله و ثواب چهار فرشته دیگر اول

منه که جبرائیل و مکیائیل سیم اسرافیل چهارم ثواب عزرائیل
خدا تعالی با و کرامت کند حضرت رسول فرمود یا ابا جبرئیل
تغییر حال من نمود از جهت بسیار ثواب این دعا جبرئیل گفت
یا محمد هر که این دعا را بخواند روز قیامت صورت او چنان
شب چهارده روشن و درخشان باشد که شمع جلال آن بنده جمیع
عرصات روشن شود و چنان از قبر برخیزد همه اهل عرصات گویند
آیا کدام پیغمبر باشد ندایم رسد که پیغمبریت و این همان بنده است
گماینده در دنیا دعا بر قدر بخوانده است و از شفاعت تو که
محمد بن مصیب نباشد و گفت جبرئیل یا رسول الله تو از همه پیغمبران
بزرگتر و با فضلتر و این دعا بر قدر از همه دعا عظیمتر است
از برای آنکه خداوند از نور قدرت خود آفریده است زهار زنهار
که این دعا را بنا اهل دنیا روز قیامت آنکه برابر طلبگر
بخوانند برآورده میشود پشت و خاصیت دیگر آنست که بنده
در عمر خود یکبار بخواند در روز قیامت منک جبرئیل او را از قبر
بیرون میآورد و بر براق سوار میکند و در بهشت میبرد

و حول روز قیامت و نیز بینه و نامه اعمال او و بدست ملاست
 او میدهد هم و صاحب دستان میشود و از صراط آسان بگذرد
 و هفتاد کسی از خویشان و اقوام او حذر تعجب با و بختند و خاصیت
 دیگر آنست که اگر کس تنگ روزی باشد و این دعا را مداومت
 نماید روزی او فراخ گردد و درویشی نبیند و خاصیت دیگر
 آنکه اگر کس راه و معیشت زیاده بخواند این دعا را هر روز چهل
 مرتبه بخواند تا روز چهارم حذر تعجب او و القدر راه و معیشت
 بدد که خودش از دست همت تنگ آید باز نماند تعالی
 و شرح این دعا بسیار است مختصر گویم تا نویسد و خوانده ^{یکبار} ملال

هذا دعاء متی مغربی ز کوار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَلَّمُ سِرِّي وَعَلَاوَتِي فَأَلْ
 قُبْلَ مَعَدِّي رِيَّةً وَتَعَلَّمُ حَاجَتِي فَأَعْطِنِي
 سُؤَالَي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي فَأَعْفِرْ

وَذُنُوبِي فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْحَيُّ الْمَنَّانُ بِكَ نِعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رُضِيَ يَا ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ
يَا قَيُّوْمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
مُرْسَلِكَ الْعَظِيمِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَأَسْأَلُكَ
بِحَقِّ طُورِ سَيْنَا أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ آدَمَ وَحَوَّاءَ أَغْنِنَا يَا
رَبُّ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ بَيْتِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الَّذِي حَمِدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْمَذْكُورِ الْكِتَابِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَأَسْأَلُكَ
بِحَقِّ شَهِدِ اللَّهِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَأَسْأَلُكَ

بِحَسْبِ الْمَلِكِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ شَهَادَةِ اللَّهِ أَنْتَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ
قُلُوبِ الْمَلِكِ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ
بِحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَ
اسْئَلْكَ بِحَقِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَأَوْفُوا
بِالْعُقُودِ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ
الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ الْمَصْرِفِ
عَلَيْكَ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ سُلُوكِ
أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ بَرَكَاتِهِ
مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ عَلَيْكَ يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ

يَحْيَ الْمَرْلِكِ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الرَّاكِتَابِ أَنْزَلْنَاهُ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ آتِي أَمْرِ اللَّهِ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ سُنْحَاتِ
الْفَخْرِ أَسْرَى بَعِيدٍ لَيْلٍ مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الْجَهْدِ
لِللَّهِ الْغَنَى أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيْعَصٍ وَاغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ
اقْتَرَبَ النَّاسِ حِسَابُهُمْ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ تَبَارَكَ الَّذِي

يُنَزِّلُ الْكُفْرَ قَانًا أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ
بِحَقِّ الْمَرَحِيبِ النَّاسِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الْمَرْغِيبِ الرُّومِ أَغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الْمَرْتَلِياتِ
الْكِتَابِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ تَنْزِيلِ
الْكِتَابِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ
يَا أَيُّهَا ابْنِي أَنْتَ اللَّهُ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ
بِحَقِّ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ
بِحَقِّ الْحَمْدِ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ لَيْسَ وَالْقُرْآنِ
الْحَكِيمِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ

وَالصَّافَاتِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ
ص وَالْقُرْآنِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ
بِحَقِّ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ
حَمْدِ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ عَسْوِ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ الْكِتَابِ
الْمُبِينِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ
وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ اغْنِنَا يَا رَبُّ
وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ تَنْزِيلِ

الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ الَّذِينَ كَفَرُوا اغْنِنَا يَا
رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ قَوْلِ
الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ وَالذَّارِيَاتِ ذُرًّا اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ إِلَىٰ سَمْعٍ وَعِلْمٍ
الْقُرْآنِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ إِذَا
وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ

وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ سَبْعِ لَهِمَّ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
مَدِّ سَمْعِ اللَّهِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ سَبْعِ لَهِمَّ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْذَرُوا أَغْنِنَا
يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ سَبْعِ لَهِمَّ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
يُسَبِّحُ لَهِمَّ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ إِذَا جَاءَكَ
الْمُنَافِقُونَ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ لَكَ الْمُلْكُ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْئَلُكَ بِحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ
النِّسَاءَ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَحْرُمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ تَبَارَكَ
الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْئَلُكَ بِحَقِّ ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الْحَاقَّةِ
مَا الْحَاقَّةُ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ
بِحَقِّ سَالٍ سَائِلٍ يَعْدِلُ وَاقِعُ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ

اِنَّا ارسلنا نوحا اغثنا يا رب واسئلك
بحي قل اوحى الى الله اسمع اغثنا
يا رب واسئلك بحي يا الله المزمع
اغثنا يا رب واسئلك بحي يا الله المذبح
اغثنا يا رب واسئلك بحي لا اقسيم يوم
القيمة اغثنا يا رب واسئلك بحي هل
اتى على الانسان حين من الدهر
اغثنا يا رب واسئلك بحي والمرسلات
عزفا اغثنا يا رب واسئلك بحي عزم
يساءلون اغثنا يا رب واسئلك بحي
والنار عات عزفا اغثنا يا رب واسئلك

يَحْيَىٰ عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
يَحْيَىٰ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ أَغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ يَحْيَىٰ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ
أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ يَحْيَىٰ وَبَلَدُ
الْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
يَحْيَىٰ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ أَغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ يَحْيَىٰ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ
وَالْيَوْمِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ يَحْيَىٰ
السَّمَاءِ وَالطَّارِقِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
يَحْيَىٰ سُبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ أَغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ يَحْيَىٰ هَلْ لَكَ حَدِيثٌ

أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ وَالْفَجْرِ وَ
لَيَالٍ عَشْرٍ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ
لَا أُقْسِمُ بِهَذَا لَبَدٍ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ
بِحَقِّ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا أَغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ وَاللَّيْلِ إِذَا تَغْشَى أَغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ
إِذَا سَجَى أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ
أَلَمْ تَنْشَرْحْ لَكَ صَدْرَكَ أَغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ أَغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ
أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلُكَ

بِحَقِّ لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا أَغْنِيَا رَبُّ
وَاسْتَسْلُكَ بِحَقِّ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ
أَغْنِيَا رَبُّ وَاسْتَسْلُكَ بِحَقِّ وَالْعَادِيَاتِ
ضَحِيحًا أَغْنِيَا رَبُّ وَاسْتَسْلُكَ بِحَقِّ الْقَارِعَاتِ
مَا الْقَارِعَةُ أَغْنِيَا رَبُّ وَاسْتَسْلُكَ بِحَقِّ
الْهَيْكُمُ النَّكَاسُ حَتَّى أَغْنِيَا رَبُّ وَ
اسْتَسْلُكَ بِحَقِّ وَالْعَصْرَانِ الْإِنْسَانِ لَفِي
خُسْرٍ أَغْنِيَا رَبُّ وَاسْتَسْلُكَ بِحَقِّ
وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ أَغْنِيَا رَبُّ وَ
اسْتَسْلُكَ بِحَقِّ الْمُرْتَكِبِ فَعَلَ رَبُّكَ
أَغْنِيَا رَبُّ وَاسْتَسْلُكَ بِحَقِّ لَا يُلَافِي
قُرْبَهُنَّ إِلَّا وَفَهُمُ أَغْنِيَا رَبُّ وَاسْتَسْلُكَ

بِحَقِّ ارَاَيْتَ الذِّكْرَ يَكْتَبُ اغْنِنَا يَا
رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ اِنَّا اعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ قُلُ يَا اِيْهَآ
الْكَافِرُوْنَ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ
تَبَّتْ يَدَا اَبْنِيْ لَهَبٍ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ قُلُ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ قُلُ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ قُلُ اَعُوْذُ بِرَبِّ
النَّاسِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ
جمله قلها كه در قرآن هست اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ صفتهاي الهي و بجز مئة
چهل و هشت هزار و دويست و نون كه در

قرآن است الهی بحق یازده هزار و چهل
صد و هفتاد و یک که در قرآنست الهی
بحق حرمة سه هزار و سیصد و بیست
و یک که در قرآنست الهی بحق حرمة صد
هزار و یک که در قرآنست الهی بحق حرمت
دو هزار و هفتصد و نود و هشت
که در قرآنست الهی بحق حرمت دو
هزار و هفتصد و هشتاد و یک که در قرآن
نست الهی بحق حرمت پنجاه هزار و نود
و یک که در قرآنست الهی بحق حرمة
هزار و بیست و یک که در قرآنست الهی
بحق حرمت شش هزار و پانصد و هفتاد
و هفت که در قرآنست الهی بحق حرمة

انچه شش که در قرآنست الهی بحق حرمت
دو هزار و هشتاد و هفت ص که در قرآنست
الهی بحق حرمت نه هزار و دویست و هفتاد
چهار ص که در قرآن است الهی بحق
حرمت هفت هزار و هفتصد و نهم که در قرآن
ست الهی بحق حرمت هزار و دویست
و چهل و نه که در قرآنست الهی بحق حرمت
هزار و چهارصد و نود و چهار ص که در
قرآنست الهی بحق حرمت شش هزار
و چهارصد و سیزده ص که در قرآنست
الهی بحق حرمت دو هزار و پانصد و
بیست و دو که در قرآنست الهی
بحق حرمت سی و سه هزار و پانصد و

بیست و دو ل که در قرآنست الهی بحق
حرمت شش هزار و هفتصد بیست و شش
که در قرآنست الهی بحق حرمت هزار
هفتصد و شش که در قرآنست الهی بحق حرمت چهار
هزار و هفتصد و شش که در قرآنست الهی
بحق حرمت پانزده هزار و هشتاد و یک
که در قرآنست الهی بحق حرمت صد
چهارده سوره که در قرآنست الهی
بحق حرمت شش هزار و ششصد و شش
که در قرآنست الهی بحق حرمت کلام الله
مجید که جبرئیل امین بیاورده و بحمد
رسول الله صلی الله علیه و آله داده
الهی بحق تورات موسی الهی بحق

حرمت انجیل علیہ ۱ الہی بحق حرمت زبور
داود ۲ الہی بحق حرمت فرقان محمد
رسول اللہ ۳ الہی بحق حرمت ہزار یکنا
و بحرمت نور و یکنامت الہی بحق حرمت
آیۃ الکرسی الہی بحق حرمت امن الرسول
و بحق حرمت شہد اللہ الہی بحق حرمت تمجیثا
الہی بحق حرمت فرشتا الہی بحق حرمت
حرزہا الہی بحق حرمت ششصد نام
عبرہ الہی بحق حرمت صد بیست چھک
ہزار بغیر برسل الہی بحق حرمت یک
الہ سے ہزار قامت الہی بحق حرمت
ہزار و ششصد رکعت نماز فریضہ
الہی بحق حرمت چہار ہزار ہشتصد

ركعت نمار وتي الهى بحق حرمت بنجاه خطبه
الهى بحق حرمت يك الله ببيت عزاسر
سجود الهى بحق حرمت بنجهزار وهفنتصد
شخصت مناجات الهى بحق حرمت جبرائيل
وميكائيل واسرائيل وعزرائيل وبحق حرمت
ملاويكان مقربين الهى بحق حرمت كراما
كاتبين الهى بحق حرمت جميع اولياء وانبياء
وصلحا وصد يقان ومؤمنان وشهداء
وغريبان ونزد يكان ومقربان الهى
بحق حرمت خد يجمع كبر الهى بحق حرمت
فاطمة الزهراء الهى بحق حرمت حضرت
اسد الله الغالب ومظهر العجايب على
ابن ابي طالب الهى بحق حرمت امام حسن

الهی بحق حریت امام حسین ۴ الہی بحق
حریت هشت در بهشت و بجرمة هفت
در دوزخ الہی بجرمت درخت طوبی
و بجرمة سدرة المنتهى و بجرمت حوض
کوثر و بجرمت حورالعین و بجرمت زین
و بجرمت نعمتہای دنیا و بجرمت نعمتہا
عقبار و بجرمت هفت طبقہ آسمان و بجرمت
هفت طبقہ زمین الہی بحق حریت بیت
المقدس و بجرمت بیت الحرام و بجرمت
مکہ و مدینہ و بجرمت حجر الاسود
و بجرمت صفا و مروہ و بجرمت قاب
قوسین و بجرمت عرش و کرسی و بجرمت
لوح قلم از تا حضرت رب العالمین

وَبِحَقِّ اشْهَدُ اَنَّ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ
مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ وَعَلَيْكَ وَآلِكَ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

باب در احکام بیمار است

در ایام همه هر که روز یکشنبه بیمار شود سلطان است شمس است
بیمار را از تشویش و فزادانه روز بیم بود اگر از نه گذشت شفا یابد
روز خوشه هر که روز دوشنبه بیمار شود سلطان است قمر است بیمار را
از درد شکم باشد تا هفت روز می طره بود و چیز از هفت بگذرد
شفا یابد سه شنبه هر که روز سه شنبه بیمار شود سلطان است مریخ است
بیمار را از خوف و درد معده بود تا هفت روز بیم بود اگر از این
بگذرد شفا یابد چهارشنبه هر که چهارشنبه بیمار شود سلطان است مشتری است
بیمار را از غم اندوه بود تا هفت روز می طره بود اگر از این
بگذرد شفا یابد پنجشنبه هر که پنجشنبه بیمار شود سلطان است
شتر است بیمار را از درد پشت و کف و فزاد چهار روز بیم
بود چیز از این بگذرد شفا یابد جمعه هر که روز جمعه بیمار شود
سلطان است زهره است بیمار را از در بکری تا نوزده روز می طره بود

چیز از این بکند و شفا یابد شنبه هر که روز شنبه بیمار شود سها است
رضل است بیمار را و از غم اندوه بود تا پانزده روز مخاطره بود چنان
از این بکند و شفا یابد باب و احکام حایه اگر اول ماه
بیمار شود خوف بود و هم بیمار شود نزدیک نزع بود اما زود شفا یابد
سیتم بیمار شود خطر بود چهارم بیمار شود غدا غن و جل بدست طبیبان
زود شفا دهد پنجم ماه بیمار شود پانزده روز بیم بود بعد از آن شفا
یابد ششم ماه بیمار شود تا نوزده روز بیم بود بعد از آن شفا یابد
هفتم ماه بیمار شود نزدیک مرک رسد اما شفا یابد هشتم ماه
بیمار شود زود شفا یابد نهم ماه بیمار شود نزدیک نزع رسد اما
شفا یابد دهم ماه بیمار شود زود شفا یابد اما عاقبت بخیر بود
یازدهم ماه بیمار شود نزدیک مرک است و از دهم ماه بیمار شود
هشت روز بکشد بعد از آن شفا یابد سیزدهم ماه بیمار شود از بکشد
و عاقبت بخیر باشد چهاردهم بیمار شود از آن بیمار را خوش نشود
مگر خدا را تع شفا دهد پانزدهم ماه بیمار شود شلین شود علاج باید
کنند تا شفا یابد شانزدهم بیمار شود زود شفا یابد هجدهم ماه

بیمار شو بیمار را و سنگین شو تا پانزده روز بکشد بعد از آن شفا یا
 بیست و هفتم ماه بیمار شو تا ده روز خطر بود بعد از آن شفا یا بد و نوزدهم
 بیمار شو یا زده روز بکشد بعد از آن شفا یا بد و بیست و هفتم ماه
 بیمار شو تا ده روز بکشد بعد از آن شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو
 یا زده روز بکشد بعد از آن شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو بیمار را و
 نوزده روز بکشد بعد از آن شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو تا ده روز
 بکشد بعد از آن شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو تا پنج روز بکشد بعد
 از آن شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو تا ده روز بیم بود بعد از آن شفا یا
 بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو زود شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو تا هشت روز بیم
 هر که بود بعد از آن شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو شفا یا بد و بیست و هفتم ماه
 بیمار شو ترسی بود بعد از سه روز شفا یا بد و بیست و هفتم ماه بیمار شو
 خوف عظیم دارد که فریاد نماید شفا یا بد و بیست و هفتم ماه از لطف خدا نش

باب در طاعان و مردها

بسم الله الرحمن الرحیم بدانکه عمل طاع بیهوش است و هر که باین طاع
 بود در این سرخ و سفید و بلند بالا و بزرگ است و با مردمان

سازگار بود از خون ن کم روزی بود زود خشم گیرد و خوشه کوه و او
از حکیمان زحمت رسد و به دست بیرون آید و اما جرات باورسد و
عاقبت بخیر بود و از بلند خطر باشد فو له باید محافظت کند و خانه
روز را و نور بود و رزق او از خاک بود و از چهار پایان کوه سم برابر او
نیکی بود خانه فرزندان چون بود از فرزندان روز را و کم بود و خانه
پدر سلطان بود و از او میراث باید و خانه برادران و خواهران باشد
از ایشان روزی رسد بود و بیمار را و از کرم و خشک بود طباشیر و کلر خ
همیشه سوخته بود و خانه زنان میزان بود نکاح او جفت بود و خانه
خوف خطر عقب بود مرکب او از درد شکم بود و خانه سفر قوسی بود
سفر بجانب شرق نیکی بود خانه شغل عمل او جبر بود شغل او بهتر باشد
و خانه آینه و ستان دلو بود امید از بزرگان بر آید و خانه دشمنان
دوست بود و از دشمنان خطر بود و از روزگار روز شنبه نیکی بود و از
ماه محرم سازگار بود و خداوند این طالع را بیک سالیکی
و سه سالیکی و نه سالیکی و بیست یک سالیکی قران بود و چنانچه از این
بگذرد عمرش بهشت رسد و اگر خواهد که از آنات و بیات
محفوظ باشد این تعویذ را با خود دارد تا از بدی این باشد

بسم الله الرحمن الرحيم اعوذ بالله التَّائِبُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا
وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ
حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ حَصَلَتْ مِنَ الشَّهَادَاتِ
إِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
وَبِحَقِّ خَاتَمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
طالع ^{نور} بداند نور برج خابست خانه زهره است و ستاره
نوح پیمبر ص و صاحب این طالع مردی بود در سلازم و نیکو بالا و حلیم
و صاحب است و خانه مالش چو نوبه مهر بسیار بدست می آورد
و خانه برادرش و خواهران ارطان بود از ایشان کم روزی بود و خانه
پدر و مادر اسد بود از ایشان نیز فایده کم بنده و خانه فرزندان
سنبله بود از فرزندان روزی می شد و بیماری او بیشتر از خوشی
و کون بود و خانه زنان و انبانان عقرب بود از ایشان روزی
میانه بود و خانه خوف خطر سنبه بود و بیماری او از صفر بود و خانه
عز جد بود در عراق نیکو بود خانه عملش دلو بود و شغل او خاک پاشی

و خانه آید و سنان فوت به ایتد از سنان بر آید و خانه او شستن
مل به از دشتن حذر باید که روزی که روز هفتشنبه و نهمشنبه
نیک به و قرآن او بدو ساک و پنج ساک و چهل ساک و شصت
ساک به چمن از این بگذرد عمرش بنوعی برسد و در طالع او
آفات بسیار باشد باید این دعا با خود دارد تا از بدی این باشد
اَهِیَا شَرَاهِیَا اِذْ وَنَیْ اِجَاوْثُ اَلْشَّکْ
بَنُوْرُ وَحَدَّ اَللّٰهُ وَکَلْتُ عَلَیْ اَللّٰهِ اَبَارَیْ
بِسْمِ اَللّٰهِ الْمَلِکِ السَّمَوَاتِ وَ اَلْاَرْضِ یَا هُوَ حَتّٰی یَا رَحْمٰنُ
طالع جوان بداند چون برج بدست و خانه عطار در است
و ستاره ذکر یار پیغمبر است و هر که بدین طالع باشد مردی به میان
بالا و کشته ابرو و خوب چهره و کردار و فراخ چشم و بر سینه نشانی
یا خال داشته باشد آن نشان نیک خیر به و دوازدهم و تلم زن
و یا از اهل حساب باشد و از بزرگان روزی رسد به و یا همه کسی
طبع او بر آید و از درد دندان او بوسیم به و از ماه ماه حب
نیکو بود از روزی که روز چهارشنبه و چمن پیشی بزرگان رود و بدست

هوت ایستد تا مبارک باشد و طالع زنان او جوانا بوجو میان ایشان
سازگار بود و نکاح او طاق بود و فرزند نرینه او بیشتر باشد و باید
بی تویند باشد و خانه او سر طان بود جمع کند و مراد خود بیا بد
و خانه برادران و خواهران اسد بواز ایشان بیرون باشد و خانه
پدر و مادر میزان بود و از فرزندان دولت یابد و خانه بسیار عجب
بجو علت بیمار او از سردی بود و خانه انبان خون قوی بود و با اهل علم
و علما صحبت در روزن از علما خواهد و دولت یابد و خانه سفر
دو بود و غریبها کند و بدست آورد و خانه عمل و پیشه حوت بود
و شغل باب بهتر باشد خانه امید عمل بوا سید از دوستان بیاید خانه
دشمنان نوز بواز دشمنان حذر باید کون و قران صاحب این
طالع در یک سالک و شانزده سالک و نوزده سالک باشد چنانچه از این
خطرا بگذرد عمرش بهشت است برسد اگر خواهد که از جمیع بلاد این
باشد آیه الکسیر و معوذتین و تویند کند و بر باد در خود بندد
و از چیزهای ترش احتراز کند تا از جمیع بلاد محفوظ و این باشد
طالع سرها به اندک سر طان برج آبت طالع اسمعیل بن عمر است

و خانه او قریب و طبع او سرد و خشک مردی باشد بزرگ همت و
خوش رو و نکاح او جفت باشد و فرزندان او بیشتر نرینه باشد
و بختند باشد و از روزگار روز خوشتر و پختنیک بود و از
چهار پایان کاو و کوفت سازگار باشد و خانه او سرد بود و جمع
کند باز تلف کند و خانه او برادران و خواهران سرد بود و از ایشان
بی روزی بود و از بزرگان او سرد و ریکی بود و خانه او پدر و مادر
او میزان بود و از ایشان نیز روزی سیانه بود و خانه او فرزندان
عقب بود و از ایشان روزی سیانه بود و بیمار او از سردی بود
و خانه او با زیر جد بود و انبیا از او خوف زد و خانه او خوف و خطر
دلو بود و مرک او از درد شکم و بر بود و خانه او فروت بود و غر
بجانب شرق مبارک باشد و خانه او شغل و عمل او محل بوکت از زمین
و آب نیک است و خانه او امید و هوشان ثور بود و از بزرگان
روز میمند بود و خداوند این طالع او خطر باشد به سالک و پنج
سالک و نه سالک و شصت سالک و چهل از اینها بگذرد و عمرش
بنحو می رسد و باید که اگر نخواهد از جمیع بلاد محفوظ باشد
این اسمها را با خود نگاه دارد تا از جمیع بلاد ایمن گردد

ط ف ا ل ا ر ط ط ا ا ع ا ا س م س م م ص و ن ا س م و ا

السموات السلق او من قوم امر اما بعد لون

ط ا م س م بدانکه اسد خانه آفتاب است و کرم و خشک است

و ستاره ذوالقرنین است و سه وجه دارد اگر بوجه اول آمده باشد

سیاه چهره و بلند بالا و بار یک اندام و یک دست و دانا و کرم کخن

و کارهای بسیار کند و اگر بوجه هم آمده باشد شتر است

کنند م کون و پهن رو و فراخ چشم و پیوسته ابرو و بلند است

و آهسته گو و پر کربو و اگر بوجه سیم آمده باشد مرغ است سرخ و

سفید و نیکو چشم و در نزد بزرگان عزیز باشد و هر که با نیز طاع

باشد صاحب جاه و حرمت باشد و سخن خوش مانرا ندانند و

بجنگ از همه بالادست تر بود و منفعت او به همه کس برسد

و نفع کس را و نرسد و دلیل کند که بر سینه و زانو و زخم نشانی

دارد ان نشان نیک بخیر بود و یکبار بر رنج عظیم گرفتار شود

و از اسب افتادن احتیاط کند و از بلند ایستادن و عجب سنجو که

از شک یا از چوب جدا هست با و برسد و یکی فرار نکند و از چشم

بدخود و نگاه دارد و خانه مالش سنبه باشد مایه که بدستش آید
برای کس فرج کند که دشمن او باشد و خانه برادران و خواهران
میزان بود دلیل کند که برادر و پنج خواهر باشند اما از ایشان
بی نایه باشد خانه پدر و مادر و عقیق است و پدر و مادر او
عزیز دارند و از ایشان نایه بینه و خانه فرزندانش قوی است
و کم فرزند باشد اما از یک فرزند نرینه خرم بینه و خانه بیمار
جد است و بیشتر بیمار را و از کرم و خشک باشد و صفا و درد
شکم نیز باشد و دارد و از فضا بحری و سود و شکر و طرز
و صندل و کلاب و آب انار شیرین در فصل بهار بخورد شفا یابد
و خانه بخت زنان او دولت دلیل کند که حوزن خواهد آورد این
با او موافق باشد اما زود بمیرد و از زن هم خیره بینه
اما ناسازگار باشد و خانه موت او موت است و بیم مرگ او
در آنست بود که طالع مرگ است و شتر بود و قران او چهار
سایک و شش نزد مسایک و پنجاه سایک بود و چیز از این
قرانها بگذرد عمرش بنوع پنج ساله و مرگش با توبه بود
و خانه غرض محل است غریب است شرق نیکو بود و در سفر

صبر باشد و هر چند بزرگتر شو مالشی زیاده تر شود و خانه
عمل او ثواب است و او لا کار پدرش آن و بزرگان نیک باشد
و خانه و ستان چون دوست و دوست او بسیار باشند و خانه او گستا
سرطان است و مردم با او دشمنی کنند اما صفر نیابند و او را بایستد
از جامه های سبز و زرد و از نکیتهای یا قوت و از چهار ریاپایان سرینه
و اگر حاجت بکسی داشته باشد بر دست لالت او بایستد تا کارش
نظام گیرد و بعد از آن کوی که خداوند این طالع باید که بی نام
خدا رتبه نباشد و بی اسم اعظم نباشد و پیوسته این دعا را بگوید
خود دارد تا زبان جمله زبان و بد گوینان بر او بسته شود
و از شرطان این باشد **بسم الله الرحمن الرحيم**
یا نور السموات والارض یا عفور یا ویر
یا حنان یا متان یا دیان یا برهان یا
سلطان یا غفران یا ذا آثم یا قاتل آثم یا ولی
الحسنات یا دافع البلیات برحمتک
یا ارحم الراحمین طالع منبهر

بالیسوکی و جاماس حکیم گفته اند که سنبه خانه عطار دهن و بزرگ
ره دهن و خاک و طبع او سرد و خشک است و متا ره غفر و الیاک است
و سه وجه دارد اگر بوجه اول آمده باشد آفتاب است سرخ و سفید
و نیکو رود بوجه و فراخ روز و فراخ پیشانی و از باز رکان رود
سند بوجه اگر بوجه دوم آمده باشد زهره است بنزد و شیرین گفتار
و نیکو چشم و کردار و خداوند و طرب بوجه و اگر بوجه سیم آمده باشد
عطار دهن کند م کون بود بزرگ سرو پیوسته ابرو و چرب و پان
و عجب بخود که پیر شو هر که با این طالع بود هر چه بیند بیا موزد و
بهر که دکن حریص بود و حرام با و نازد و عیلم دل بود و کار
خوب بدست خود تباہ کند و عجب بخود که بر ناف یا بر سینه یا بر پهلوی نشانی
دارد و ان نشان نیک بخیر بود و از کهتر مهر بار و زری بود و دانا
و عیلم دل باشد و کار خیر بسیار کند و در اندیشه بود و بر یکجا
قرار نگیرد و مفرار هر که کند با نعمت تمام باز آید و هر آن که بدست
آورد و زود از دست بدهد ویرسخن خوش جان نداد کند و زود
خشم کند و زود آشتی کند و خانه مهر میزان بود خدا رتق روزی

حلال نصیب او کند و زندگانی او بسیار است و دشمن از خوشی و بختی
زیاد دارد و خانه و خانواده و برادران و اقربان است و از ایشان نفع
یابد و خانه مهر و پدر و قوس است و هر پدر و مهر و مشفق و مهربان
باشد اما مهر و پیشی از او بگیرند و کار او بعد از مرگ ایشان بالا
گیرد و خانه و فرزندان جد و برادر و او بسیار فرزند باشد و مینماید
که هر فرزند بیک شتم بیاورد اما از دختر ندیر بیند و خانه امرش
حل است و مرتب و بیم مرگ او اندلان را بود که طاع را حل و پنج
بود و قرآن او بنده ساکن است و بیت هشت ساکن است و چند از
اینه بگذرد عمرش بنور رسد و اگر او را رخ رسد این تعویذ

با خود دارد بخواند بسم الله الرحمن الرحیم

کفیع حص جمعیق ایاک نعبد و ایاک
نستعین هبنا شفاءً اعیاناً از و نی اصبا
و ث ال شدای فان تو فقل حبیب
الله لا اله الا هو ااا ادم ااا هو
بی حمتک یا ارحم الراحمین ااا ااا ااا

بدانکه میزان طالع برج خدکی است و شماره حضرت
محمد و آله است صاحب این طالع شرفی باشد میان بالا و بابت بر کارها خوب
کند و علم خواندن لاله است دارد و حرام خوردن او و هفت زده و از
روز یکم روز شنبه و پنجشنبه یک بود خانه های او جدیده و فرید و فروخت
او لایک بود و خانه پدر و در عقب بود از ایشان روزی مندی باشد
و خانه فرزندان دلو بود و فرزندش بسیار بود و لیکن از بر هوا بیم
بود و باید به تعویذ نباشد و خانه بسیار خوب بود باید که تخم از خانه
و کرفس و شنبه لیل و زرد چوبه باید که داخل کند چند بار نشاء بخورد
نافع بود و او لابد کویان بسیار باشد اما بر در غلغ نیا بند و او را
از زیر زمین یا جادو دیگر که دغینه باشد روز شنبه که از آن منفعت
بیند و چهل ماه نوبینه در آب روان نظر کند تا مبارک باشد و خانه
زنانش حل است از قبل زنی چیز بدست او در آید اما باید که
یا ده کوئی کند و کار کر نباشد و خانه موت او نور است قرآن او
بهشت سالک و هو از ده سالک و بیت چهار سالک و سر بهشت سالک است

اگر از این قرآنها بگذرد عمر او هفتاد و سه سال برسد و خانه فقرش
جوز است او و غریب جانب شرق نیکو بود و در فرزندت بسیار حاصل
میشود خانه ملل او سلطان است باید از محبت پادشاهان و کارهای
ایشان حذر کند و چنانچه او بنی سراسر برسد دیگر او هیچ غریب نباشد
و او لاوستان و برادران بسیار باشد اما از او بخورند و خانه
دشمنان سبیل است هر چند که و حیل کشته صغیر نباشد و خداوند این
طالع لایب از داجها بر سرخ و سبز و از نیکانی که مرغان و از چارپایان
نرسیده و از روزگار آدینه و از ماهها ماه رجب و اگر حاکم تکیه داشته
باشد بر دست راست انگشتر بایسته تا کارش برادر گذرد و عهد از
بلال گوید که خداوند این طالع تعویذ اسم اعظم با فوئده دارد و پیوسته
این نامها را بخواند دارد تا کار او بنظام بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله و بالله و من الله و الی الله و انی استلک
بحی محمد بن عبد الله بن عبد المطلب
سوال الله یا عظیم یا کریم یا رحیم یا غفور
یا شکور یا هیا شریفا یا هیا ص

لَوْ هُوَ احْفَظْ صَاحِبَ الْعَمَلِ الْاَعْلَمُ بِرَحْمَتِ اللَّهِ الرَّحِيمِ

جالیوس و جاسوس حکیم گفته اند که عقب خانه و

مریخ است بر جهت ماده و مغرب و طبع او سرد است و زهر است و ستاره

پنجم صوره است و سه وجه دارد اگر وجه اول آمده باشد مریخ است و رخ

و نصیب است و یکو رو و یکو چشم و پیوسته بخصومت و ترگز و باشد

و اگر وجه دوم آمده باشد آفتاب است و رخ و نصیب بود نزد بزرگان عزیز

بود و اگر وجه سوم آمده باشد بزرگ و کرد و رو و یکو چشم و کوه ابرو و

و یکو قد و قامت بود و هر که بدین طالع باشد نیک باشد و بعلی محترم

و بغایت جوانمردی و مردمان را از او منفعت بسیار باشد و او دلاور

کس نفرت نباشد و با هر که و مالکند جفا بیند و بسیار طعنه زنند و از

بزرگای فایده بیند و با هر که و مالکند اندک آبرو آورد و انصاف بهم

کس برده و از هیچ کس انصاف نیاید و نیز چشم بود و زود خشم

کند و زود اشتیاق کند و هر آسان زود بدست آورد و زود

از دست بدهد و بدست و یا بر پشت نشانی دارد و آن نشان

نیک بخت بود و عجب نبود که مرکب او در غریب باشد و از بیند

عذر کند و کار خود بدست خود تمام کند و خانه آتش او کس بود

او بود که باشد اما آنچه از طلال باشد او مالکند و خانه برادران

و خواهران او جدا است و نیکوئی او با خواهرند و از او فرزند جمعی
دارند و خانه پدر و مادر او دولت است برایشان عزیز باشد اما
هر چه بیشتر از او بگیرند و خانه فرزندانش ثروت است و بیشتر فرزند
او سرینه باشد و از یک فرزند اندوه خورد و خانه بیمار را و
حمل است بیشتر بیمار را و از درد بکرات و اما چندی بیمار شود
از او بر دارند اما عاقبت بخیر باشد و از او فرزند و طفل
کافور و اکبرین معجون کند و در فصل بهار بخورد نافع است و از بچه
شفا یابد و خانه زنانش ثروت است چهار زن بگیرد و خانه بزرگان
شوند و با منفعت باشد اما نگاه غریب و برسد و بعد از آن شهر شود
و در میان عمر در کنه عظیم افتد اما زود خلاص شود و اما توبه کند
و از اهل صلاح نایده بیند و او را چشم زخم و از دشمن زیان رسد
و باید که بازوبند حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام یا خود دارد تا از همه
بلا ایمن گردد و در افر عمر فرزند بسیار بهم رساند و او را جان
بسیار باشد و هیچ ضرر نیابد و حق است او را فرزند صاحب دولت
از فلانی فایده دهد و پدر و فرزند و اقربا از او بسیار آیند و قرآن
در سه سالگی و پنج سالگی و چندی از اینها بگذرد عمر کنیز هفت
سال برسد و بعد از آن هلال گوید که خداوند این طاع به تعویذ رساند

و پیوسته این اسمها را نوشته یا فود دارد تا روزگار بحسب مراد گذرد
بسم الله الرحمن الرحيم يا غفور يا ودود يا ذو
العرش المجيد يا فعال لما يريد يا نور السموات
والارض يا لا اله الا انت الملك من فضل
العظيم سهو دس سطر اس اهتيا شرا عيا
صتم بكم عمي فهم لا يرجعون صاحب العیكل
الاعظم بر حجتك يا ارحم الراحمین

جانیوس و جاماس حکیم گفته اند که قورخانه مشتر است و برج آتش
و مغزیه و طبع او گرم و خشک و شماره یعقوب پنجم است و سه وجه
دارد اگر بوجه اول آمده عطار است کندم کون و میان به بالا بود و
پیوسته ابرو و نیکو مت و قامت و صحبت از با ملک و اگر بوجه دوم آمده
باشد ماه است و غنیه رو به و باریک ابرو بود و میان به بالا و پیوسته
ابر و بود و فراخ روز بر بود و فراز بسیار کند و بسیار بدست آورد
و اگر بوجه سیم آمده باشد جل است و سیاه چهره و باریک اواز و آهسته
و باهکت و چرب زبان و خوش سخن و بجا کرد کردن و برین بود
هر که بدین طالع باشد البته عاشق کند و نیز چشم بود و خوشم کرد

و زود آتش گرفته و توان کرد را در عمر بیهوش خوش طاعتان
کند و در یکی قرار گیرد و بر سینه یا گردن نشانی دارد و آن نشان
نیک بخیر بود و کار آتش او بونیو بود و فراخ روزی بود و در از عمر
و جوانی و توانگر او بسبب باز رگانی بود از مبدی و آب باید حذر
کند و باید پیرمیز کار کند و از حلال بهره مند و از حرام بیفایده بماند
اگر بیک درهم حرام بدست آورد و در هم حلال از دست او برود و اگر
در عمر افتد زود بگذرد و خانه مالش بدر بود و مال به دستش آید بی نیج
و در آخر عمر او زیاده شود و خانه برادران و خواهران او دلواست
و برادران و خواهران پیش از او بمیرند و کار او بعد از مرگ ایشان
بالا گیرد و خانه فرزندان او حل است او لا فرزند بسیار باشد از روز
هر چند فرزندی زیاده شود مالش هم زیاده شود و خانه بیمار او ثواب است
و اغلب رنج او از صغیر بود و عواید و دار و در او تباشر و کل سرخ
و کثیرا و هلیله و آب آتش نیز بسیار میزد و در فصل بهار بخورد از بهارها
نمایند و خانه زنانش جوان است دلیل کند این پنج نگاه کند و زن و است
بود و شواست غالب بود و یکبار به همت افتد و خانه مرکش سر طاعت
بیم مرکش به سه سال کرد و هفت سال یک و بیت سالی بود چیزی از اینها بگذرد
عمرش بنحو سه برسد و خانه مرکش است و فرمای بسیار کند و در سفر

خزور بخربند اما با هر بسیار بجانه آید و محاببت کار او خوب باشد و غر
بجانب مشرق نیکو باشد و خانه عمل و سلطان سبیل است و از سلطان
نیکو بی بند و سحر او قبول کند و خانه هستان میزان است و او را
دستان بسیار باشد و دشمنان او هر چه مکر حیل کنند با و خفزیانند
و خداوند این طالع را باز د از جانها سفید و از کین کار زرد و یک
و از چهار پایان زمینه و از روز یکشنبه و از ماهها ماه رمضان و غیر
ماه نو بیند بر در زمینه نگاه کند تا مبارک باشد و اگر حاجتی یکسر باشد
باشد بر دست است انگشتر بایستد تا کارش بنجام آید و بعد از
هلال گوید که خداوند این طالع باید پیوسته این اسمها را با خود دارد
تا از بلاهای این کور بسم الله الرحمن الرحیم یا صمد
یا مجید یا غفور یا ودود یا ذوالعرش
المجید یا فعال یا یسری یا رب السموات
والارض یا نور النور یا فوق النور یا تحت
النور یا نور کل النور یا نور علی نور یا علی
یا قیوم یا اهیأ شراعیاً حفظ صاحب
الکتاب و التعویذ بر حنک یا سر الراحمین

جای نوس حکیم گفته اند که جدر خانه در حل است
بر جوش فاکر و زستانی و مغزی است و طبع در سرد و خشک است و سوره نور
بجهر است سه وجه دارد اگر بوجه اول آمده باشد مرغی است و مرغ و سفید و
بلند بالا و ازرق چشم و پیوسته ابرو و دندان و از رخ چشم و فراخ روزنه
باشد و با بزرگان نشست و برخاست کند و چرب زبان و شتاب کار بود
اگر بوجه دوم آمده باشد باز مرغی است مرغ و سفید و بلند با و ازرق چشم
و پیوسته ابرو و خدمت کار بزرگان باشد و اگر بوجه سیم آمده باشد
انتاب است سفید رنگ و بلند بالا و میان باریک و بکار غیر رغبت کند
و بر طاعت عریض بود و هر که بدین طبع باشد از گشت زرع بار و زیر
باشد و هر چند بزرگتر شود کار او بهتر شود و دعوی بزرگتر و با همه
مردم دوست بود و در همه کار رتبه بر کند و بکار خود و مانند و شور
دست بود با هر که و مانند جفا بیند و از سخن محار و برستا بد و سخن
خوب بشناید و او را با زینت از او از خدمت سلطان نیکوای
بیند و چرب زبان بود و دست بر همه کار زنند با علم بود و در آخر عمر
از کار ایراد تو به کند و حرام و دروغ با دنا زرو و یک نشانی بر روی
و سردار روان نشانی نیک بخت بود و از اب یا از آتش باید حدز کند
و از چادر و بیم بود و در زیر درخت نخسید و تنها بجای نرود و خاتم

مالش دولت و با خرم بسیار بدتش افتد و عجب بنوعی میراث یابد
و خانه فوهران و برادران فوت است و از آنها کم روزی باشد و اهل بیت
او بر او حد ببرند و خانه پدید رود و رش حمل است و از او رو پدر
نیکوئی بیند و شاید که پیش از او ببرند و خانه فرزندانش نور است
و اغلب فرزندانش آینه باشد اما قدم ایشان ببارک باشد و خانه
بیمار را و چون بود اغلب بیمار را و از او و خنک و درد سعه و درد شکم
باشد و او را ایامه و بلیه و آمله و کل نکر و عمل معجون کند
در فصل بهار بخورد تا از بجهان شفا یابد و خانه زنانش سرطان است
سه زن نگاه کند و میراث و زن بخورد و خانه مرکش اسد است و بیم
مرک او بهفت سالگی و پانزده سالگی بود چنانچه از این بگذرد عمر او
نموده است و خانه افزونی سنبله است و بزرگی قرار نگیرد و غرق
بجانب مغرب نیکو بود و او کار بزرگان نیکو بود و از بزرگان نیکو
بیند و خانه و ستان محراب باشد او از هیچ بخت روزی نباشد هر چه
با مردم نیامزد بهتر بود و خانه دشمنان فوکر بود او دشمنان بسیار شد
اما هر چه مکر و حیل کند ضعیف نیابند و خداوند این طالع را باز در از
چهار اوزق و صوق و از کینه عقی و از چهار پایان نرینه سم شکافند
و از روزگار سه شنبه و از ماه شعبان و چنانچه ماه نو بیند بر روی دین

نگاه کند تا مبارک باشد و اگر پیشی بزرگ گیرد و بدست بویست انگس
قرار گیرد و بعد از آن هلال گوید که خداوند این طاع باید به اسم اعظم
باشد و این دعا بنویسد بر بازو و ریه بند و تا روزگار بحسب
گذرد بسم الله الرحمن الرحيم عسع السع السع السع السع السع السع
سبح قوت و سرب و بنا و سرب الملائكة والروح
وح احفظ صاحب البيت عاء هذه الاسماء و
بر حمتك يا ارحم الراحمين

باینوس و جاس حکیم گفته اند که دلو خانه از طل است بر جرات نرو بهادر
و شرف و زمستانه و طبع و کرم و تربت و ستاره حضرت امیرالمؤمنین است
سرو به دارد اگر بوجه اول آمده باشد زهره است بزرگ و نیک چشم و فراخ
پیشانی و طرب است بود اگر بوجه دوم آمده باشد عطر است سفید رنگ
و میان بالا و نیکو قامت و سلیم دل و نیکو معامله از جان بجای بسیار روح
و در یکجا قرار گیرد هر که بدین طاع باشد سه بار هر شب آورد و بار از
دست بدهد و در کار غیر بسیار جدا بجهد کند و از دوام و کزیدن سک
بسم بود و در اول عمر کار او بهتر بود و بیشتر هر او از حرام بود از قبل بزرگ
بسیار فریاد منید و از بلند بر او ایستاد حیات کند و از مردم سیاه چهره

پیر میزنند و محبت با کسی کنند که دشمن او باشد و او را بسیار فرزند باشد
و از هر فرزندش یکی بپزند و نیز چشم بود و چشم کرد و زود فرزند
و در نزد بزرگی عزیز باشد و او را از این صراحت رسد و یکبار هم
از آتش آبر بر آورد رسد اما عاقبت بخیر باشد و از شهر بشهر افتد و جهت
بسیار کند و خانه مالش فوت است تا نکور او میانه بود و میراث خوب
با و برسد و خانه میرادلان و فوهران حلت او و فوهران و میرادلان
کم باشد و اما یکس با و سازگار باشد بزبان هست مانند بدل دشمن
و خانه مهر و پدرش و در است و مهر و پیش از او بپزند و از ایشان میراث
یابد و بعد از مرگ ایشان کار او بالا گیرد و خانه فرزند او جو شود
و بیشتر فرزند او نرینه باشد دلیل کند که فرزند و از هر زن باشد
از او فرزند شود بر بنده خانه بیمار را و سلطان است و دار ویرا و
میلد سکر و آبکین معجون کند در فصل بهار بخورد شفا یابد و خانه
زنانش است سه زن نگاه کند اما زن سیم سازگار باشد و قرآن
در اینها سالک و هجده سالک و بیت پنج سالک و چهل سالک است اگر
از این قرآنها بگذرد عمرش بهشتی می رسد و خانه عمرش میزان است

از خرید و فروخت بگویند بگویند و غرضش بجانب شرق بهتر بود خانه عمل
و سلطان عقرب بود در ترس دارد و الا کار پادشاهان از یرای او
نیک باشد و خانه او سنان قوس است او و او سنان بسیار باشد و همه
کسی او دوست دارد و قول او قبول کنند و در نزد مردم
عزیز باشد و خانه او دشمنان دوست و او نیز دشمنان بسیار باشد
اما چه مکر و حیل کند غفلت نیابد و خداوند این طالع را باز دارد از
چهار کعبه و این چهار پایان نرینه کرد سم و از روزگار و زیسته
و از ماهها ماه فرمتی و چینه ماه نویند بر روی دینه نگاه کند تا بر او
مبارک باشد و اگر پیش بزرگردد بدست است او قرار گیرد تا
کارش بنظام آید و بعد از آن لال گوید که خداوند این طالع بلی اسم
اعظم باید باشد و این دعا بخواند یا خدایا از بلاهای این مردم
بیسر الله الرحمن الرحیم یا رب السموات
والارض فانقذ والاسفند و انت الاله
بسلطان قیامی الاله و یکما تکفیان بر حجتک
یا ارحم الراحمین

جایسوی و جاماس حکیم گفته اند که فوت خانه مشتری است و برجه
ماده و زمستانه و طبع دیر سرد و تراست و ستاره یونسی پنجاه است
و سرویه دارد اگر بوجه اول آمده باشد زحل است سیاه چهره و کوچک
رو از نزدیک بسم بود و از این جراثیم باد برسد اگر بوجه
مردم آمده باشد مشتری است سفید کونه باشد و نکود قاست و
سلیم دل بود و خوشی خوب باشد و با همه کسی سازگار باشد اگر بوجه
آمده باشد سرخ است سرخ و سفید و کرم چشم و بسیار دانا بود در
کوچکهای جاهل و در بزرگی زیرک و کور و باشد هر که بدین طالع
باشد چرب زبان و شیرین غنیمت باشد و لهو و طلب حوت بود
و مردم از او منفعت برند و او را از هیچ کسی فقر نیانند و با
انصاف باشد و دعوی بزرگی نکند و بغل خوف و ماند و خورد
بود با هر که دانا کند بفایند و در میان عمر کارش نیکو باشد و عرام
و در دفع بر او سازد و یکبار از پادشاهان رنج بآورد و از
هر طرف که سفر کند از برابر او خوب باشد و مرا متر بر او برسد و
بر باز و یا بر کون نشانی دارد ان نشان نیک بخت بود و او را
بسیار فرزند باشد و از ایشان کم روزی باشد و او را خوش بختی

در هر ماه نیک باشد و بسیار مردم بر او حسد ببرند و در آخر عمر تو به
کنند و کارش خیر بر آید و نیز چشم بود و دهنش گشاده و دوزخ و شوق
شوق و خانه مالش مل است و آنکه را که از او میراث باورسد و خانه
برادران و خواهران او و شوهر است و او را برادر و خواهر باشد و ایشان
نیک خواه او باشند و او را بزرگ دانند و برایشان مهربان باشد
و خانه پذیر و مهر و جوانی و پدر و مادر و پیش از او بمیرند
و بعد از مرگ ایشان کار او بالا گیرد و خانه و فرزندان سر طاعت است
او را فرزند بسیار باشد هم پسر و هم دختر و چشم او بر فرزند روشن
بود و از دختران شهر بینند و خانه بیمار را و هدیه است اغلب کج
او از درد شکم و بهر باشد و دار و دار و کتبی و زنجیری و غسل
مچون کند در فصل بهار بخورد و ثواب و خانه زنانش سید بود
و هیچ زن نگاه کند و از یک زن نیکویی بیند و خانه مرگش میزان است
قران و در ده سالگی و میت سالگی و سر سالگی بود چیز از اینها کند
عمرش بنوعی برسد و خانه و فرزندش عرق است و او را مغز بجانب
مغرب و دریا نیک بود و فرزند او را کند و از فرزندت حاصل کند
و خانه عمل و سلطان قوی است و شغل پیر شاهان او نیک است

و قول او قبول کنند و نذر ایشان عزیز باشد و خانه دشمنان او
جدر است او و دشمن بسیار باشد اما هر چند مکر و مصله کنند غلظت نماید
و خداوند این طالع را باز در ازجاها بر عهد و از گنجهای عقیق و
از روزم روز پنجم و از ماهها ماه ذیحجه و چتر ماه نو بند بر
روز زنانه نگاه کند تا بارک باشد و از چهار پایان ماهینه و سم
شکافه بر این استیک بود و صاحب این طالع این دعا را بنویسد با حق
نگاه دارد تا کار او تمام بر آید که بسم الله الرحمن الرحیم
یا الله یا رحیم یا رحیم یا هو یا من هو یا من
لا اله الا هو یا نور النور یا مدبر الامور
یا فوق النور و تحت النور علی نور یا رب
یا رب یا رب بر جنتک یا اسرار علی النور

در این طالع نام زنانه اول حمل
خلک و خدش من خست خالینوس
و طالع حامل عالم گفته اند هر آن زنی
که بدین طالع باشد منکوم و و گوارش
هو و نیک و بزرگ من و ضالع چشم

و باد بک اندام و پیوسته ابو و وردی از
کرم که مشفق و مهر بان باشد و در غایت
او مستجاب باشد زود ختم گیر و زود
خوش شود و کار او در روز شنبه نیکو باشد
و باشد هر سال از کار باشد و شهری کند که به طالع
میوان باشد تا بروی ستار از کار باشد دلیل
کند که شیی غیر خوشه باشد عیش و طرب
را دوست دارد دلیل کند فرزند او نویسد
باشد باید بر احوال و یا شکم او نشانی باشد
و ان نشان نیک که مخفی باشد چو ار فانه
بدن و مادی بر و در او را خوشتر باشد
و طبع او گرم و تر باشد داوی او عسل و روغن
کا و بخورد شد و یا بک قرآن او در یک

مسالک و چار ساله باشد چون بدن در
بعضی خوردنی و حرام نشاند و زنی
باشد در هیئت کار و قد و سر و آن و
پسر دوست دارد و تدبیر و کارها
کنند یا خد و هر سول باشد چون بنای کاری
کنند شبیه یابند کردن و ماه حرام او را
نزد و چون ماه نوبت یابند روی و شبیه نگاه
کنند تا روی مبارک بشک و اگر پیشتر
آیی هر روز دست راست ایستند تا کارش
بمراد شود باید دعای چشم زخم با خود در

بسم تعالی خانه زهرا است یا یسوس
و چاه ما سحیم گفته اند هر آن زنی که
باید با لعل شکس و سینه کشید

ابو و فرخ چم و فرخ سینه و مانند قامت
و بر هر یک سر و عاقل و دانا باشد و زبون
و مستفق و مهوایان و خوش خلق و با در یک
اندک بشل و صاحب فرزندان شود و نجب
خواهد بیاید و سخن او روان باشد و
در میان قبول کند باید شوهر کند که در
لع عورت باشد تا بر و ساز کار باشد صاحب
این طالع زود حتم کرد اما زود خوش شود
شود و زنی تا رسد بشل بر سینه یاد کرد
مشتاقی دارد و آن نشان نیک بخنی باشد
بها نیک و از در مشفق و سر باشد و در
ی او مروغن کار و پهلوی باشد و در
کوش چکاند مشفق یا بد قران دی دار

در سالگی و سبزی و سالکی با چون بلند
ز فل بنود و سبک باید که از هر موی
تند تا عمر شرم از فرزند و باید که در
نماز کاهای نلند و تفلیف داده
مادران خلد شحال باشد خلد اولد
انقطاع باید جامهای کمان و سبی
پوشد و ارچا ریایان طایفه نهاده دارد
ما ویرا مبارک باشد و از ماهها ماه
عصر او را نیک شد و چون ماه نویند
بود وی کودک بنک و تابری نیک
کن هر و باید و سبزی این نویسنده
با خود دارد تا از شیر بار کویان این شد
الله اعلم بالصواب یا الله اعلم بالصواب

یا لرحم یا معیام یا قدیم یا عظام یا علم یا فاعلم
یا حکم برادر سیم جواز باشد خانه عطار است

جانی نوس و ناما سیم عالم کفنه اند هر زنی
که باین طالع باشد سرخ و سفید و یکن رو و
پیوسته و قریب دال و مستور و نیکو مو باشد
و فرزند تل بسیار آورد و زیاده لا معنی
نشانی در آن نشانه نیک و خصله و نیکو کردار
و زیور و ظن مندر باشد و بدی و ماهر مهر بان
باشد زود چشم بد بوی رسد باید ملام
در عای چشم زخم با خود دارد زود چشم
بوی و زود خوشنود و شود و از او کاد
نیکی بیند که مالش بسبب فرزند باشد بشو غم
که بطالع قوس باشد نکاح کند نابووی سازگار

شده بروی خود بوند چندان بحلق نبوی
کنند که خدم او را غریب دارند و سخن بر او
کنند باید باطل سعی یا خود دارد تا از
شر مشاغل این یعنی بشک و سر او در سه
سالگی بشک چون بکند در هر سال بوسه
دهد باینطالع جامه سفید و نلبین یا قوت
و از چهار پیمان نوبه نگاه داشته باشد
و از هر روزها چهار شب و از ماه ربيع
اول او را نیک است و چون ماه نو بیند بر روی
فرات نگاه کند تا او را میان این شکل فی خرمز
گاه اگر مرد در دست راست ایستد تا بمراد
رسد چون کار بکند مرد چهار شب بکشد
و صاحب اینطالع پیوسته این نام را باز

دارد تا از شربد کویان و بلاهای امن یامن
بسم الله الرحمن الرحيم یا حنان یا منان
یا دیان یا برحقان یا سحران یا غفران یا
سلطان یا سحیان یا مستعان یا ذا المن و
البنیان ابن جهم سرطان خان نامه است
هزار زنی که با بظالم شد مفید زنگه لر
ر و نیکوایر و مسیاه چشم و دراز مو
و پیرسد ایر و شک و باشوهر نماز کار مشک
و پستیا فرزند او مرد و بی خیانت و با عدل
و تقوی مشک زود خشم بر اما زود
خوشنود شود و نیکو بسیا کند فراخ دست
بشک و هم کس و در دست دارد دانا و زیور
و پیش دست بشک با هر که رفاند جفا بیند

و کار خود را با کسی نماند که و در خانه
شهر خورشید و شوی که کند که بطالع
جست باشد بودی ساز ساز شمل بر نافی یا بر سینه
و آن نشان نیکنی شمل طبع او سر و سر
است مریخ او از یاد شد که چاه است کند تا
عالم شمل و در هر سر و شقیقه شمل باید روغن
ساز و ساج بهم بیاورد و در هر سر و شقیقه
و قدم می کند بخورد شفاء یابد و فرانش در سر
ساکلی و ساج ساکی شمل چون از این بلند
بعل ساکی ساج و طاعت و علم در وقت
دارد باید فرمود که از تو به هر راه و نیک
شود صاحب عجم سبزی نیک و از نیکین
فیس و زعفران بیان مایه و از روزها

شبه و از زمان ماه رجب بر ۱۰ اوایل نبل
چون ماه زینب بر روی قبر فرشته
تا بر روی مبارک آن چو چو چو چو
دست رست قرار گیر تا کارش برادر شود
یا یلدیم بوسه این نامها با خود در دستان
بدن جوانه ای مثل و در غماز ساری شد و کاهیدی
تسمیسم الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله
وحدك لا شريك لك لا اله الا الله و احد
او حق الحقا غیر ما دام ما بندگان الله تبارک
یا حی یا قیوم یا زکی یا کریم یا عزیز
یا در صم الرحمن یا حق غیب هدایت
بن ایچم سلیمان بنی هاشم زنی که باطل
تاک نبل و و نیکو خوشی فرسخ سینه کون

میان نه بالا عیش و عشرت دوست در هر جا
کشان لسان بشن و حفرت چهل طار
خوب بیدند و شوهر در میان راه و بی
او کار کنند دانا و زیرک بشن و قدری مردم
نیاید و داند در هر شهر بزرگ کند بر تاف یا
دست نشانی دارد و آن نشان نیکو بختی
بشد قلم او و ما در و با که نیکو بشن شوهری
کند که بطالع دلو بشن تا بروی مبارک بشن
و قلم او بر شوهر نیکو بشن و ار شوهر نیکو
بیند عمر چند بر کوی شود کارش نیکو شود
و آن خون و عطرش نیکو بیند یا بد که رک
یا نشاید طبع او گرم و خشک است یا بد چربی
بخش که سر و تن بشن و آن او دارد و از

سألتني بذلك چون يك نذر برسد حرام و
در رخ او بر نشازد كار نمايستند و كند
دوست علماء به از چاهم او را بيم شد بايد
ايون تا صفا با خود در چاه تا از شر دشمن
شد بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة
الا بالله العلي العظيم يا قديع يا ذا النعم يا ارحم
الراحمين لا اله الا الله لا اله الا هو الملك القدوس
الخالق الخلاق لا شريك له لا اله الا الله محمد
الله حقاً تماماً بنج ششم سبدها هفتاد و نه
هر آن زني که بدین شد نیکو رود و نیکو خور
منزله آن نفس و نیکو چشم شد عیش و طرب
دوستدار در این چند بر سر کتر شود تا از نیکوئی

شود زیر کرب و دانا و خرد همدک دوازده روز بشک
بیشتر اولاد او فرزند بشک بی سران یا پیش
نشانی در ده طایفه نشان نیکو بشک او را
از طرفین روزی حلال و روزی استوار بشک
از مادر و پدر و میثاق باید بماند بشک
او که آن شود چنانکه از روی دل جود از کمال
بخیر بشک زنی باشد که سخت دل و زور و
بسیار بد بشک و شریک دولت دار در راه وفا
کند چنانکه بیند طبع او کرم و خشن بشک
از باد و باغم ترک طرد باید ترش بشک بسیار بخور و
شوی کند که با حوت بشک تا بر او سازگار بشک لیل
کند که سه شوی کند و با شریک سازگار بشک باید
جامه سیاهی پوشد از شام تا صبح و الا فریاد

دور زحای مجبیه و از چار بابان مادینه اول
چون ماه نوین بر روی عقیق نکره بابر
مبارک شد باید که پیوسته این نامها باز
دارد تا از شر دشمنان بسم الله الرحمن الرحیم
یا دبر و الاحسان یا ز القتل و الامتنان
یا دلمج و الدمان یا دالکاهن و الکاهان یا ز القدر
و السبحان یا ز العبد لله یا مهن یا مهن

برج امین

و جاماس حکیم آفته اند که هر روز بطع مین
در آب منگورد و شیر خور و بزرگ و آب باران
اندک و فراغ دهن بار یک لب و زرد و دانا
باشد یا بر دست یا بر پشت نشانی دهند باشد
و ان نشانه شکی نیستی شد نیم خواهد بدست

اوست طاعت دوست در تویم کار بیک
شویرد و ستل در بایک وفا کنند خفا بیدند
و از شوهر فسخ تمام بود رسد باید که شوهری
بطع حمل باشد تا بر او سازد بهشت او کار او
بیشتر نرشد بهشت بهشتی او از خدا و خشتی
باشد داوی او ها و بدیدل باشد و امله و نا
باشد قمار او در دست سالی و هفت سالی باشد
چون کند کند بنود بود او را از پیش بیم باشد
باید که بر هر کس کند و حضرت مرسل است
در خیر ببیند باید که در نماز و خیرات تقصیر
نکند و عجب این طالع جامه سی نگین فیروزه
و از خا بایان فیروزه نگاه در دارها و هماده
در میان و از در زرها شبته روی مبارک باشد

چون نماز بخوانند بر روی قرآن بنشینند یا بر
مبارک شود و باید این نامها را خود دارد تا از
جمله افاضات حق باشد بسم الله الرحمن الرحيم
یا حبیب یا طیب یا قریب یا رفیق یا حبیب
یا محبب یا مصیب یا وفایار هم بر عتبات هم
الرحمان بنی هاشم عقیق یا نصر یا نصرت
یا درختی که بر این طالع باشد سر و سفید و بلند
یا کارنیا بر چشم و بن بر که سر و دانا و زیر که خد
ان باشد زود خشم که زود خوش شود مشور
بامهوت باشد و اگر چیزی بکم کند زود بیاید
و کار او زود و مال او کثیر باید زود کند تا عمرش
دراز شود و لبان که چیزی نباید و طاعت
دوست دارد بر شام یا بر روی او نشانی باشد

نشانه نهان بخانی بود دلیل لند که مستقیم شود
کند باید که شریک کند که بطلان حق کند
تا بروی سازگار شد و هیچ او از درج دال
و شکم باید کشید و یاد اید بخود و
قران اورد که مالکی و حق است مالکی چون
بلند و بنور سال برسد از در مشرق و در
سرخمت دارد باید و غش بادم در کوز حکا
ند شفا و باید که و ما کند چنانکه حقیقت
فالها مهر خوب بیند نماز کند خند و روی
و مستور شد خد فرست این طالع جامه
سبزی و سفید پوشد از مشکین عقیق
و از چار بایان نماید و از راه ماه و
و از روز آدینه او را می رسد مشک چون

ماه فریبند روی طهارت نازد بر او و مایل
باشد و چون نوزد بیند کان سر و در دست است
بپشت تا کاهش برادر شود باید این دعا
با خود داشته باشد تا از شر دشمنان شود بیم
اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ
الْقَدِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَكُنُّ الْمَتَعَالَى كَالْأَلْوَانِ
لِلَّهِ الرَّاحِدُ لَقَدْ هَمَمْتُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ
رَسُولُ اللَّهِ عَلَى رَأْسِ اللَّهِ حَقَّ عَقْدًا
بِئْسَ نَعْمَ قَوْمٌ عَابِدُونَ فَاَنَّهُمْ شَرُّ
بَنِي آدَمَ يَنْبَغِي وَجَاهُ مَا سَمِعْتُ مِنْكُمْ أَنْتُمْ
يَهْدُونَ كَيْدَ بَطَالَةٍ قَوْمٌ يَهْدُونَ سُبُلَ
وَيْفَاقٍ وَيَكُونُ قَامَتِ دَارُ زَمَانٍ وَخَدَعَتْ

۱
هر چه هستی در پند باهری و خاکند عفا
بیند طاعت دوست دایم و بیشین
تغنا پند عیش و طرب دوست دارد و
بسختی خوش جهان فد کند زود حتم
کین زود خوشتر شد و او را روشن
بیا پند و عیب او کردند اما ظفر
نیابند و همه کانه پند او شود و یک شد
فرزند او را بر پا بر سینه با صورت
نشانی دارد آن نشان نیک بختیست
و شوی دوست دایم اما دلیل کند
که بطالع جوئی پند تا با و نشان کار پند
طبع او کرم و خشک است اردر پند
نیم دارد باید چیزی می خورد و قران او

دری ایسا رو هست سالکی یا چگونه بگذرد
بهدر برسد در زندی بسیار او در بلیشقی نشسته
باشد چاهه زنده و سفید و تالین لعل باشد
و از غلدر با ریایان نریخته او را نیست و کار
او همیشه زما و رجب او را مبارک باشد چون
ماه نو بیند که روی ملک نکر و اکثر نزد
بوزرگی رود دست رست ایستاد تا کارش عمراد
برسد و بیوسته این نامها با خود دلور تا از شرش
دشمن بشد اللهم الله الهی السلام یا کریم الله
یا عظیم المن یا شری الخیر یا قدیم الفضل
یا دائم اللطف یا لطیف الغنی یا منقش
الکرب یا کاشف الضر یا مالک المکرمات
فی الحق [برج درهم جلدی صاحب خانه و]

جالبینوس و جاماس حلیم گفتند اندامی
که طالع جد باشد رفیق هر دو پیوسته
هر دو ندم کون و جزیرت سر و پا هر یک
اندام باشد و زندگانی او دراز باشد و هر یک
بزرگتر شود کارش بزرگتر شود در میان خلا
یق باشد و زیادت و دانا باشد که هر دو ندم
درست او کار کند و تنه در راه که کسی کند و در
کار خود فراموش ماند و خوش زبان باشد
جاده هر فلان کند و سخن ناخوش بر نهاد
شرکت و انبیا و اولاد سازد و کار هر یک
و اولاد بگوید و هر کز غم بخورد و اگر غم
بومی هر یک زود زایل شود و اگر دوست دارد
با هر یک بر یصل و با هر سینه نشانی دارد

ان نشان نیک بجای بل از بودن و هو
کم روزی شد پدر و مادر فلش از او
بجای نند و بلشی فرزند او و نرینه
بند از در دشم و بهلو از امر دایر دایم
هلیله و امله و بلبله و کشی با کل
مخو رج شفا یابد صاحب این طالع ستر
شوهر بلند از ایشان می اث یابد
وار خوشان فایده اما در تهست افتد
قرن او در ۳ سالگی و یازده سالگی
باشد چون بلند رج بنود برسد و صاحب
این طالع جامه اسفید بپوشد و کلبه عقیق
همانجا نگاه دارد و از چهار بابان نرینه نگاه
دارد تا او را نیلک باشد و از روها تریه بپوشد

مسارک باشد دعا بر یاد علی بچین نمودند
تا از بلاهای حق کرد و امرهای نیکو

برین است **دلو گوشت حل** ماده

بلانده دلو برین آرد و گوشت حل است
باشد و طعمش شیرین است و هر آن زنی
که بطلای دلو باشد ازین آب بلند فواید
بسیار است بلند قامت و خوش

رو و خوش اندام از خانه بدو و کرم و حرم
بوده باشد و در خانه خویش و اقربای
و از خانه برادر و رفیق و اقارب و بندگان
آب فریست بخورد و وفای بندگان و وفاد
و افتخار بدو آید و هم جا افتاد و قدر
بماند که اسیر و بار گرفته از خود همیشه با الملک

[illegible]

نه انجا بنده عقد اول خود را در دنیا و بهر است
در سنه افتاب در شاید زیارت سید بنده مشرف
به شود رعایت وی فرزند خود و حاجت من عالم

از جانب ایشان خود این روزها مرا بر افتاد
و غنچه اندک را هر سخن نویسم بر کنند در خانه خود

در این عمر کبر تا آسوده بشود و قرآن عمر و بهر است

سالک و سیر سید سالک زنده باشد و خانه زنده

کافی وی بنود سال برسد و ارباب سهار سفید و مناس

حریر سفید در بر لند تاب روی مبارک باشد و لاله ها

عقیق عمر نماید و از روز مار و زرش بر دخی

شد و از خود الله پیش بجای ملک و بنی مراد

تراز خود ترا خوش کن تا اقیقت تو خبر باشد و

همیشه در تار و کمر با من به نهد و در این

بزرگوار ۱۲۲ احوت و کرمی است ای امیر
بدانکه حوت بزرگ است ای و بزرگ است ای
که بزرگین طالع بود و بزرگین طالع بود
و خوشی و در خوشی خلق و خوش اندام و بزرگ
سر و قدام بایده در بخت و شهر است و شهر
مهر خور و در زبان بر جانند و زور خشم کور
و زور فرو نشیند و زور است و دشمن بر در
و دشمن بر در است و در خدمت زبانه کنند
و کاهران و لفرق در در حق و در خدمت
عالمین طالع در در عالم خلق است و در
خود را قدر در در عالم طالع بر عین نشیند
بند با هر که نیک کند در خوشی و در خدمت
و در خدمت و از خانه و خانه و در با

دولت بشود و از خانه پدری تمام اموال
برده باشد از تمام میراث و اموال و نصیب
او بختین شود و خانم فرزندان وی مستی
بشود شش فرزند با الله همه از ده فرزند
در عالم برده باشد و از یک فرزند وی بمکه
معه ببرد با الله عالم شود با الله برزیه
و حکومت قرار بکند و ده شب شش فرزند باشد
و از یک شب که فرزند خدا و سلطان
فرزند وی بنیاد شد و مهربان شد
و غایت او بنیاد شد و از زیارت
همه امام زمان در طالع و بی بی بیستم
و شاید زیارت سید محمد موسی برود و یا
غفور یا انعام یا غایت و از بی بی بیستم

و علمها نیز در کتاب بنامه در باب اول بر روی
شماره باز شود و دشمنان و بدگویان او پس از
سه نفر هستند که چشم دیده اند و گفته اند
بگفتند از آن جمله زینب و پسر و من و ابوالحسن
چون دندان در دهان خود در کارهای بد و بد
فرهنگ و شایسته نداشتند و در دستهای خود از علاج و
اندیشه و مراقبت و تلبذ شد از امر و زنا و دوا
روز دیگر از بازار طالع که از نجو است بمرتب
در دشمنان و سلاطین و امیران شهران
و کلاندم در خانه خود راه سده که در خانه
خود و در خانه امیران و از مردم که در
خود و در خانه امیران و در خانه و در خانه
تا به خود داشت و به شش و به شش و به شش
بعد از سه روز پس از این از نزد امیر

دوخت پیش روی دیدی که نزد پدرش
آب بود که تا آب فتم در بلا نیات باقی
ان خاب بر تو می باشد و از نیکوها بقی
نفر در دست نما و از لباس ها سفید بر تو
آن باشد و در راه پیچیده بر تو می رسد
توضیح است که تعالی و الله اعلم

اما کتابت در سلاسل

کتابت در سلاسل

جلد و شماره

در احوال

بشارت

۱۳۳۳

